

vandewall
planologisch advies

Toelichting

Inhoud

1 Inleiding	3
1.1 Algemeen	3
1.2 Ligging, begrenzing en juridische status van het plangebied	3
1.3 Bij het plan behorende stukken.....	4
1.4 Leeswijzer	5
2 Gebiedsbeschrijving	6
2.1 Ruimtelijke en functionele structuur	6
3 Wettelijk kader	8
4 Beleidskader	9
4.1 Europees en Rijksbeleid	9
4.2 Provinciaal beleid	15
4.3 Regionaal beleid	17
4.4 Gemeentelijk beleid	18
5 Planuitgangspunten	20
5.1 Milieu	20
5.2 Externe veiligheid	23
5.3 Waterhuishouding	25
5.4 Archeologie	26
5.5 Flora en fauna	27
5.6 Overige milieutechnische randvoorwaarden	30
5.7 Kabels en leidingen	30
7 Planopzet	34
7.1 Feitelijke planopzet.....	34
7.2 Juridische planopzet	34
8 Uitvoerbaarheid	37
8.1 Economische uitvoerbaarheid en Grexwet.....	37
8.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	37
Bijlage 1 Zienswijzennota	38
Separate bijlagen:	
• Vooronderzoek ten behoeve van de gedeeltelijke ontkenning/herinrichting van de Rode Beek te Brunssum, MA-120412 R3, Geonius Milieu B.V., 26 november 2012; • Resultaten machinale boringen en analyses mijnsteenbergh Hendrik te Brunssum, MA-120570-br1, Geonius Milieu B.V., 7 december 2012; • Ontkenning Rode Beek, Brunssum, gemeente Brunssum, Inventariserend Veldonderzoek (IVO-O); Bureauonderzoek en Verkennend booronderzoek, ArcheoPro, rapport nummer 12092, december 2012; • Ecologische QuickScan Ontkenning Rode beek en vervangen riool Schutterspark, Bureau Meervelt Ecologisch onderzoek en advies, 12031755, september 2012; • Notitie Externe veiligheid – Ontkenning Roode Beek, LBP Sight, kenmerk V085772aa.00001djs., 9 juli 2013.	

1 Inleiding

1.1 Algemeen

De Rode Beek ontspringt in natuurgebied Brunssummerheide en mondt uit in de Geleenbeek bij Dieteren. Met uitzondering van het brongebied van de beek op de Brunssummerheide is de Rode Beek in de jaren 50 en 70 van de vorige eeuw rechtgetrokken om het spoelwater van de mijnen zo snel mogelijk af te kunnen voeren. Sinds enkele jaren is het Waterschap Roer en Overmaas gestart met het in zijn oorspronkelijke slingerende loop terugbrengen van de beek waarbij een goede landschappelijke inpassing en een versterking van de natuurwaarden in het beekdal worden nagestreefd. De werkzaamheden vorderen gestaag maar ter plekke van Mijnsbergen Hendrik resteert een knelpunt.

De locatie van de mijnsbergen vormt de schakel tussen de Brunssummerheide en het Schutterspark. Ter plekke is de Rode Beek geheel overkluisd. Middels het gedeeltelijk afgraven van de mijnsbergen wordt ruimte gecreëerd om de beek weer te laten meanderen en de waterkwaliteit op orde te brengen. Hiermee wordt tevens de ecologische en recreatieve barrière tussen de natuurgebieden Brunssummerheide, Schutterspark, Schinveldse Bossen en Tevenerheide opgeheven.

De inrichting van de ecologische en recreatieve verbinding door het dal van de Rode Beek vormt daarnaast een belangrijke kwaliteitsimpuls in relatie tot de inpassing van de Buitenring Parkstad Limburg. Zodra het project Buitenring Parkstad in uitvoering wordt genomen zal een gedeelte van het tracé van de Rimburcheweg/Nieuwhagenerweg, ten oosten van de aansluiting met de Rembrandtstraat, worden ontmanteld. Enkel de ventwegen zullen behouden blijven. De oorspronkelijke hoofdrijbanen zullen een functiewijziging ondergaan en worden omgevormd tot natuur. De ecologische verbindingfunctie van het gebied zal daarmee verder worden versterkt.

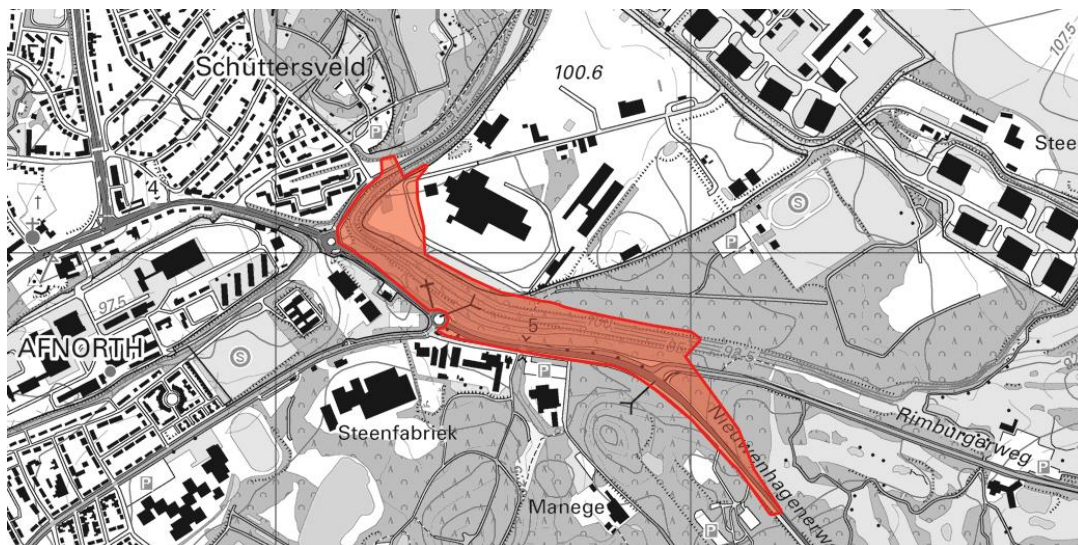
Een belemmering voor de realisatie van dit plan wordt gevormd door de juridische regeling van het vigerende bestemmingsplan 'hendrik en omgeving' van de gemeente Brunssum. De op de locatie van toepassing zijnde bestemmingen inclusief bijbehorende regels zijn op onderdelen ontoereikend om het gewenste gebruik van het plangebied te kunnen faciliteren. Het voorliggende bestemmingsplan is derhalve primair opgesteld om de realisatie van het plan integraal mogelijk te maken.

1.2 Ligging, begrenzing en juridische status van het plangebied

Ligging en begrenzing

Het plangebied is gelegen op de oostflank van de gemeente Brunssum en ligt ingeklemd tussen de Brunssummerheide, het Schutterspark en de mijnsbergen behorende tot de voormalige steenkoolmijn Hendrik. Het plangebied betreft een langwerpig veelhoekig perceel (kadastraal bekend gemeente Brunssum, sectie , nummer) met een oppervlakte van circa 13 hectare. Het plangebied wordt aan de noordoostzijde begrensd door de terreingrens met de op de mijnsbergen Hendrik gevestigde bedrijvigheid. Aan de zuidzijde wordt het plangebied begrensd door de Rimburcheweg. Ten oosten van de rotonde Rimburcheweg/Rembrandtstraat wordt de zuidzijde begrensd door de ventweg behorende tot de Rimburcheweg en Nieuwhagenerweg. De begrenzing aan de westzijde wordt gevormd door de Ganzepool met inbegrip van een hieraan gelegen klein woonwagenkamp en het Schutterspark. Aan de oostzijde vormt het toekomstig tracé van de Buitenring Parkstad de begrenzing. Op het navolgende topografische kaartje is de ligging van het plangebied van het voorliggende bestemmingsplan weergegeven.

Juridische status plangebied

Het plangebied is thans planologisch-juridisch geregeld in het bestemmingsplan 'hendrik en omgeving' van de gemeente Brunssum (vastgesteld door de raad van Brunssum d.d. 2 juni 1981 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten d.d. 22 juni 1982) en in het bestemmingsplan 'Buitengebied' (vastgesteld door de raad van Brunssum d.d. 20 mei 1997 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten d.d. 16 december 1997). Op grond van het bestemmingsplan 'hendrik en omgeving' rusten op het plangebied de bestemmingen 'industriële doeleinden', 'bosgebied met extensief gebruik', 'verkeersdoeleinden' en 'beschermingszone c'. Ingevolge het bestemmingsplan 'Buitengebied' zijn de bestemmingen 'natuurgebied' en 'verkeersdoeleinden' op het plangebied van toepassing. Het is met name de realisatie van natuur en water binnen de bestemmingen 'industriële doeleinden' en 'verkeersdoeleinden' welke als strijdig met het vigerende bestemmingsplan moeten worden gezien.

De op de bestemmingskaart (thans verbeelding genaamd) als industriële doeleinden aangegeven gronden zijn bestemd voor bedrijfsuitoefening in industriële sectoren, voor zover deze niet staan vermeld onder categorie C. (conform de Staat van inrichtingen), met uitzondering van detailhandel, alsmede voor opslagdoeleinden. De op de bestemmingskaart als verkeersdoeleinden aangegeven gronden zijn bestemd voor het bewegend en stilstaand wegverkeer met de daartoe benodigde voorzieningen. In de realisatie van een watergang alsmede de ontwikkeling van natuur is binnen deze bestemmingen niet voorzien. Een bestemmingsplan is dan ook noodzakelijk om onderhavig plan mogelijk te maken.

1.3 Bij het plan behorende stukken

De structuur van bestemmingsplannen dient conform artikel 3.3.2 van het Bro te voldoen aan de 'Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen' (SVBP 2008). Dit houdt in dat de verschijningsvorm van een bestemmingsplan en een aantal begrippen zijn gestandaardiseerd. Het bestemmingsplan bestaat formeel uit twee juridische onderdelen:

- een verbeelding: dit is een digitaal GML-bestand met een specifiek nummer, in dit geval NL.IMRO.0899.BPrenatureringRB-VA01;
- regels: deze regels zijn in de SVBP 2008 zoveel mogelijk gestandaardiseerd (o.a. volgorde, indeling, benaming, begripsbepalingen, overgangsbepalingen en de slotbepaling).

Op de verbeelding zijn, met bijbehorende verklaringen, de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangegeven. De verklaringen leggen een verbinding tussen de op de verbeelding aangegeven bestemmingen en de regels. De verbeelding is opgebouwd volgens de landelijke richtlijn SVBP2008 en is getekend op schaal 1:1000.

De regels bevatten de regeling inzake het gebruik van de gronden, die in het plan zijn begrepen en de zich daarop geprojecteerde opstallen. De regels zijn ingedeeld in vier hoofdstukken: de inleidende regels, de bestemmingsregels, de algemene regels en de overgangs- en slotregels.

Een bestemmingsplan gaat voorts vergezeld van een toelichting, waarin een onderbouwing is opgenomen van de gemaakte beleidskeuzen inzake het bestemmingsplan. Onderhavige toelichting maakt juridisch geen deel uit van het bestemmingsplan. Onderdeel van de toelichting zijn de ten behoeve van het bestemmingsplan vervaardigde onderzoeken; deze zijn als separate bijlage bij deze toelichting opgenomen.

1.4 Leeswijzer

De toelichting bij dit bestemmingsplan bestaat uit acht hoofdstukken, waarvan de indeling grotendeels heeft plaatsgevonden conform het Handboek van de gemeente Brunssum aangevuld met een handhavingsparagraaf. Na dit inleidende eerste hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving van het plangebied gegeven met de huidige ruimtelijke, functionele of andere structuren die daarbinnen aanwezig zijn. In hoofdstuk 3 worden de beleidskaders op nationaal, provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau weergegeven en wordt afgewogen of de voorliggende ontwikkeling daarbinnen inpasbaar is. In hoofdstuk 4 komen de milieuplanologische aspecten aan de orde en worden onder andere de resultaten van uitgevoerde onderzoeken besproken. Hoofdstuk 5 behandelt de programmatische en ruimtelijke uitgangspunten van het bouwplan. Hoofdstuk 6 handelt over de opbouw van de regels in dit bestemmingsplan en voorziet onder meer in een artikelsgewijze bespreking van de bestemmingsregels. In hoofdstuk 7 komt de economische uitvoerbaarheid aan de orde en wordt aangegeven welk communicatietraject is doorlopen. Tevens wordt ingegaan op de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan. Hierbinnen komen de resultaten van het wettelijk vooroverleg ex artikel 3.1.1 Bro en de ingekomen zienswijzen en de beantwoording daarvan door de gemeente aan de orde. Hoofdstuk 8 tenslotte bevat een handhavingsparagraaf.

2 Gebiedsbeschrijving

2.1 Ruimtelijke en functionele structuur

Het plangebied is gelegen in het oostelijk deel van de gemeente Brunssum nabij de grens met Duitsland. Het plangebied bevindt zich aan de zuidzijde van de mijnsteenbergh van de voormalige staatsmijn Hendrik. In het zuiden grenst het plangebied aan de Brunssummerheide. De Brunssummerheide is een sterk geaccidenteerd heide- en bosgebied in de oostelijke mijnstreek. Door het gebied lopen een aantal aardbreuken waardoor de grote hoogteverschillen zijn ontstaan. De hoogste delen liggen op het oude Maasterras en bevatten een grofgrindige zandbodem. In de lagere delen is tertiair zand aanwezig dat is afgezet door de zee in een vochtige en warme klimaatperiode. Dit zogenaamde zilverzand is uiterst voedselarm. In de oorsprong van de Rode Beek en op de Brandenberg zijn doorstroomveentjes aanwezig en er zijn een tweetal hellingveentjes op locaties waar aardbreuken liggen. Het gebied bestaat uit droge en natte heide, actief hoogveen, bron- en broekbos, aangeplant grove dennenbos, een open zandvlakte, vochtige hooilanden en droge schraalgraslanden. Op sommige plaatsen is de Brunssummerheide zeer vochtig en in het brongebied komt zelfs hoogveen voor. De Brunssummerheide wordt door de Stichting Natuurmonumenten beheerd en is aangewezen als Natura 2000 gebied en beschermd natuurmonument. Het gebied is plusminus 550 ha groot.

Voor wat betreft het gebied tussen de Ganzepool en de Ouverbergstraat sluit het plangebied in zuidelijke richting aan op een strook met gemengde bedrijvigheid. Hier zijn diverse bedrijven gevestigd zoals een autospuiterij, bouwbedrijf, loonwerkbedrijf en tegelwerkbedrijf. In deze strook is eveneens een voormalig kazernecomplex gelegen. Ten oosten van deze voormalige kazerne is een woonhuis gelegen en de bebouwing in deze zone wordt beëindigd door het conferentiecentrum van JFC Headquarters Brunssum (Navo). Ten zuidwesten van het plangebied is het Afnorth headquarter gelegen. Dit complex beslaat het gehele gebied gelegen tussen Venweg, Prins Hendriklaan en Akerstraat.

Aan de (noord)oostelijke zijde van het plangebied bevindt zich het Schutterspark. Het Schutterspark is een stadspark dat in de jaren 20 van de vorige eeuw is aangelegd door de toenmalige Staatsmijnen en tegenwoordig nog steeds een belangrijke recreatieve functie voor Brunssum vervult. Het Schutterspark kent tal van voorzieningen waaronder een speeltuin, blotenvoetenpad, brasserie, kinderboerderij en minihaven. Aan de zuidzijde van het Schutterspark, gelegen in de oksel van de Ganzepool en de Heidestraat, bevindt zich aansluitend aan het plangebied een klein woonwagenkamp.

Ten noorden van het plangebied bevindt zich het bedrijventerrein Hendrik. Dit is het grootste bedrijventerrein van Brunssum met een oppervlakte van bijna 100 hectare. De bedrijvigheid op dit bedrijventerrein kent een gemengde samenstelling maar is hoofdzakelijk actief in de sectoren industrie, handel en bouwnijverheid. Direct aansluitend aan het plangebied (en daarmee gelegen in het zuidelijk deel van bedrijventerrein Hendrik) bevindt zich de steenfabriek Wienerberger - Poriso. Ten noorden van bedrijventerrein Hendrik zijn wederom terreinen van de Afnorth gelegen. Ten noorden van deze terreinen bevindt zich het bedrijventerrein Ora en Labora. Dit bedrijventerrein bestaat uit enkele bedrijven in de afvalverwerkende sfeer langs de doorgaande Waubacherweg.

De Rode Beek stroomt vanaf de Brunssummerheide het plangebied binnen. Dit gebeurt ter hoogte van de groenstrook gelegen tussen het adres Rimbürgerweg 46 en het conferentiecentrum van JFC Headquarters. Ter plekke is eveneens een fietspad gelegen richting de Koffiepoel op de Brunssummerheide. Via een duiker wordt de Rode Beek onder de Rimbürgerweg door geleid. Binnen het plangebied stroomt de Rode Beek parallel verlopend met de Rimbürgerweg richting

Ganzepool. Even voorbij de rotonde Rimburgerweg/Rembrandstraat wordt de Rode Beek geheel overkluisd en stroomt deze in een rechte lijn verder richting Ganzepool/Schutterspark.

De navolgende afbeelding toont een overzichtsluchtfoto van het plangebied.

3 Wettelijk kader

Artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) schrijft voor dat een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering. Dit geldt ook voor het besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan. Ingevolge artikel 3.1, eerste lid van de Wet ruimtelijke ordening (verder: Wro) heeft een 'goede ruimtelijke ordening' te gelden als het centrale toetsingskader. Vanuit dit criterium gaat het volgens de Memorie van Toelichting om de belangen van een goede leefomgeving en een duurzame ruimtelijke ordening, waartoe vanuit verschillende beleidsterreinen kwaliteitseisen moeten worden vertaald naar concrete ruimtelijke situaties. In het bestemmingsplan zullen daartoe concrete bestemmingen met bijbehorende regels moeten worden opgenomen. Deze regels betreffen in ieder geval het gebruik van de desbetreffende gronden en regels inzake de bebouwingsmogelijkheden.

In hoofdstuk 3 van het Besluit ruimtelijke ordening (verder: Bro) zijn diverse bepalingen opgenomen die verband houden met bestemmingsplannen. In artikel 3.1.3 Bro is bepaald dat een bestemmingsplan naast de bij of krachtens de wet voorgeschreven bestemmingen en regels, in elk geval een beschrijving van die bestemmingen bevat, waarbij per bestemming het doel of de doeleinden worden aangegeven. Daarnaast geeft artikel 3.1.6 Bro een opsomming van onderdelen, die in de bestemmingsplantoelichting moeten zijn terug te vinden:

- een verantwoording van de in het plan gemaakte keuze van bestemmingen;
- een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding;
- de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg;
- de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek;
- een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van het bestemmingsplan zijn betrokken;
- de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan.

Aan de hand van de onderhavige toelichting c.a. wordt een verantwoording en motivering gegeven voor de toegekende bestemmingen.

4 Beleidskader

4.1 Europees en Rijksbeleid

Vogel- en habitatrichtlijn

Vanuit Europa is de bescherming van soorten en gebieden geregeld in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. De Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/33/EEG) hebben de bescherming van soorten en hun natuurlijke habitats tot doel. Elke lidstaat is verplicht om speciale beschermingszones aan te wijzen, die samen één Europees netwerk van natuurgebieden vormen: 'Natura 2000'. Tot voor kort speelde de Vogel- en Habitatrichtlijn een belangrijk rol in het Nederlandse rechtssysteem. Het beschermingsregime van artikel 6 van de Habitatrichtlijn had namelijk een rechtstreekse werking. Dit gold ook voor de Vogelrichtlijn. Met de implementatie van de bepalingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn in de Nederlandse wetgeving is een einde gekomen aan de rechtstreekse werking van deze richtlijnen. De soortenbescherming is thans verankerd in de Flora- en faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet 1998.

Onder werking van de Natuurbeschermingswet vallen:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde Natuurmonumenten;
- Gebieden door de minister aangewezen ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen.

Het Natura 2000 netwerk bevat dus de gebieden die zijn aangewezen onder de Vogel- en Habitatrichtlijn en zijn daarmee geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben. Voor die gebieden geldt dat aanwijzingsbesluiten zijn opgesteld waarin staat voor welke soorten en habitats het betreffende gebied is aangewezen en welke instandhoudingdoelstellingen er gelden voor deze soorten en habitats.

Het plangebied grenst aan het Natura 2000-gebied 'Brunssummerheide'. Dit gebied vindt zijn oorsprong in het gelijknamige Habitat-richtlijngebied. Het plan voorziet op hoofdlijnen in de volgende onderdelen:

- de ontkenning van de Rode Beek en als gevolg daarvan in beekherstel en het laten hermeanderen van de Rode Beek;
- het voorzien in een ecologische verbindingszone tussen de Brunssummerheide via Schutterspark naar de Schinveldse bossen en de Tevenerheide;
- het opheffen van een fysieke barrière tussen de ecologische belangrijke gebieden in de vorm van het opheffen van de N299;
- het saneren van de mijnsteenbergr.

Als zodanig draagt het plan bij aan versterking van de EHS ter plekke. Deze versterking wordt geformaliseerd middels de omvorming van de huidige bestemmingen (onder andere 'industrie' en 'verkeer') in een natuurbestemming middels onderhavig bestemmingsplan. Het plan heeft daarmee louter positieve effecten op de kwalificerende soorten en habitats in en nabij dit gebied.

Europese Kaderrichtlijn Water

In het jaar 2000 is de nieuwe Europese Kaderrichtlijn water in werking getreden. Het doel van deze richtlijn is de vaststelling van een kader voor de bescherming van landoppervlaktewater, overgangswater, kustwater en grondwater in de Europese Gemeenschap, waarmee:

- aquatische ecosystemen en de hiervan afhankelijke wetlands en terrestrische ecosystemen voor verdere achteruitgang worden behoeft en beschermt en verbeterd worden;
- duurzaam gebruik van water wordt bevordert, op basis van bescherming van de beschikbare waterbronnen op lange termijn;
- er wordt bijgedragen tot afzwakking van de gevolgen van overstromingen en perioden van droogte.

Uitgangspunten hierbij zijn:

- een gebiedsgerichte aanpak, waarbij wordt uitgegaan van een indeling in stroomgebiedsdistricten;
- het uitwerken van maatregelen, onder meer uitgaande van een gecombineerde aanpak door beperking van verontreiniging aan de bron door middel van emissiegrenswaarden en door het vastleggen van milieukwaliteitsnormen;
- het bereiken van de milieukwaliteitsdoelstellingen, namelijk de goede ecologische toestand voor het oppervlaktewater en de goede chemische toestand voor het grondwater;
- het behoeft van aquatische ecosystemen en de hiervan afhankelijke wetlands en terrestrische ecosystemen voor verdere achteruitgang;
- duurzaam gebruik van water wordt bevordert, op basis van bescherming van de beschikbare waterbronnen op lange termijn;
- het leveren van een bijdrage aan de afzwakking van de gevolgen van overstromingen en perioden van droogte.

De Europese Kaderrichtlijn Water richt zich op de bescherming van water in alle wateren en stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in het jaar 2015 een 'goede toestand' hebben bereikt en dat er binnen heel Europa duurzaam wordt omgegaan met water. Verschillende doelstellingen uit de Kaderrichtlijn zijn opgenomen in het Nationaal Waterplan en verankerd in de Waterwet (2009). Voor het onderhavige plangebied geldt dat de ontzuizing onder andere plaatsvindt om te kunnen voldoen aan de randvoorwaarden van de Europese Kaderrichtlijn Water voor wat betreft het bevorderen van de doorgankelijkheid van de Rode Beek tussen de Brunssummerheide en de natuurgebieden Tevenerheide en Natuurpark Rode Beek/Rodebach. Voor het overige zijn vanuit de Kaderrichtlijn geen gevolgen te verwachten, die niet ook vanuit andere wet- en regelgeving voortkomen.

Verdrag van Valletta (Malta)

Het Europese Verdrag van Valletta, ook wel het Verdrag van Malta genoemd, beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. Het gaat bijvoorbeeld om grafvelden, gebruiksvoorwerpen en resten van bewoning. Op iedere plaats in de bodem kan dit soort erfgoed zich bevinden. Vaak werden archeologen laat bij de ontwikkeling van plannen betrokken. Hierdoor werd de aanwezigheid van archeologische waarden vaak pas ontdekt als projecten, zoals de aanleg van wegen of stadsvernieuwing, al in volle gang waren.

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta. De wet is een raamwet, die regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem. De gemeenten zijn in deze wet tot bevoegd gezag aangewezen en dienen de archeologische belangen op een goede manier te verweven in het ruimtelijk beleid. De wijze waarop met het aspect archeologie rekening is gehouden in relatie tot dit plan is verwoord in paragraaf 4.4 van deze toelichting.

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een totaalbeeld van het huidige ruimtelijke en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. Centrale doel van de SVIR is Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028). Dit gebeurt aan de

hand van drie deeldoelen waaraan 13 nationale belangen zijn gekoppeld. Het Rijk is verantwoordelijk voor het veiligstellen van de deze 13 nationale belangen.

doel	nationaal belang
het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk- economische structuur van Nederland	- een excellente ruimtelijk- economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren (nationaal belang 1) - ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie - ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen - efficiënt gebruik van de ondergrond
het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat	- een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen - betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem - het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen
het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke en cultuurhistorische waarden behouden zijn	- verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's - ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en kaders voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling - ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten - ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten - ruimte voor militaire terreinen en activiteiten - zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten

De SVIR kent een realisatieparagraaf, waarin per nationaal belang de aanpak is uitgewerkt op basis van lopende en voorziene projecten. Voor het juridisch borgen van de nationale belangen uit de SVIR heeft het Rijk, op basis van de Wro, twee besluiten waarmee dat mogelijk is:

- het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro): het Barro geeft de juridische kaders die nodig zijn om het vigerend ruimtelijk rijksbeleid te borgen, met daarin voorsnogen opgenomen de volgende nationale belangen:

1. Rijksvaarwegen;
 2. Project Mainportontwikkeling Rotterdam;
 3. Kustfundament;
 4. Grote rivieren;
 5. Waddenzee en waddengebied;
 6. Defensie;
 7. Hoofdwegen en landelijke spoorwegen;
 8. Elektriciteitsvoorzieningen;
 9. Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
 10. Ecologische hoofdstructuur;
 11. Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
 12. IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
 13. Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.
- Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro): het Bro stelt vanuit de rijksverantwoordelijkheid voor een goed systeem van ruimtelijke ordening juridische kaders aan de processen van ruimtelijke belangenafweging en besluitvorming bij de verschillende overheden. De ladder voor duurzame verstedelijking is per 1 oktober 2012 in het Bro opgenomen. Nieuwe stedelijke ontwikkelingen dienen op basis van deze ladder te worden gemotiveerd en afgewogen met oog voor de ruimtevrage, de beschikbare ruimte en de ontwikkeling van de omgeving waarin het gebied ligt. Stedelijke ontwikkelingen zijn in dit verband de ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen. Onderhavig plan kan niet hieronder worden gerangschikt zodat een verantwoording van de ontwikkeling op basis van de ladder voor duurzame verstedelijking achterwege kan blijven.

De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Deze zullen worden opgenomen in het Barro. Van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, (dat wil zeggen door tussenkomst van de provincie), door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen. Onderwerpen uit het Barro die in het kader van het voorliggende bestemmingsplan aan de orde kunnen zijn, zijn in algemene termen het verbeteren van de milieukwaliteit, de versterking van de natuurlijke kwaliteiten en het bieden van ruimte voor een nationaal netwerk voor de ontwikkeling van flora en fauna. In het Barro zijn eveneens de begrenzing en de spelregels binnen de Ecologische Hoofdstructuur opgenomen.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is een uitwerking van de Europese Kaderrichtlijn Water en beschrijft de maatregelen die genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten. Deze uitgangspunten zijn vervolgens in verschillende wet- en regelgeving ondergebracht (Waterwet 2009 c.a.).

Waterwet en waterbesluit

Op 22 december 2009 is de Waterwet van kracht geworden. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater en verbetert ook de samenhang tussen het waterbeheer en de ruimtelijke ordening. De nieuwe Waterwet schept een kader voor de noodzakelijke modernisering van het Nederlandse waterbeheer voor de komende decennia. Door het samenvoegen van meerdere vergunningen nemen de bureaucratie en de regeldruk voor burgers en bedrijven af. De Waterwet sluit goed aan op de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro), waardoor de relatie met het ruimtelijke omgevingsbeleid wordt versterkt. Met één integrale wet is ook het uitvoeren van Europese waterrichtlijnen eenvoudiger geworden. Dat geldt onder meer voor de Kaderrichtlijn Water die uitgaat van internationale stroomgebieden en watersystemen (rivieren, meren en

delta's), de richtlijn over beoordeling en beheer van overstromingsrisico's en de Kaderrichtlijn mariene strategie.

De Waterwet voegt acht bestaande waterbeheerwetten samen: de Wet op de waterhuishouding, Wet verontreiniging oppervlaktewateren, Wet verontreiniging zeewater, Grondwaterwet, Wet droogmakerijen en indijkingen, Wet op de waterkering, Wet beheer rijkswaterstaatswerken (de 'natte' delen daarvan) en de Waterstaatswet 1900 (het 'natte' gedeelte ervan). Daarnaast is vanuit de Wet bodembescherming de regeling voor waterbodems ondergebracht bij de Waterwet.

Het Waterbesluit bevat in de bijlagen een lijst van oppervlaktewaterlichamen in beheer bij het Rijk en een lijst van waterkeringen, eveneens in beheer bij het Rijk. Voor wat betreft de waterkeringen geven de leggers die voor deze waterkeringen moeten worden gemaakt de grenzen van het beheergebied nader aan. Voor wat betreft de oppervlaktewaterlichamen geeft het Waterbesluit een grondslag om de grenzen hiervan in de Waterregeling vast te leggen en een grondslag voor de grenzen van de gebieden die zijn vrijgesteld van de vergunningplicht voor het gebruik van waterstaatswerken (vergelijkbaar met het Besluit rijksrivieren op grond van art. 2a Wet beheer rijkswaterstaatswerken). Daarnaast geeft het Waterbesluit twee hoofdregels voor de begrenzing van oppervlaktewaterlichamen:

- het Rijk beheert zijwateren van hoofdwaters, behoudens de uitzonderingen die in de Waterregeling zijn geregeld;
- als het Rijk beheerder is van een oppervlaktewaterlichaam, beheert het ook de daarin gelegen kunstwerken.

Onderhavig bestemmingsplan bevat geen oppervlaktewaterlichamen in beheer bij het Rijk.

Spelregels voor ruimtelijke ontwikkelingen in de Ecologische hoofdstructuur (EHS) (Beleidskader voor compensatiebeginsel, EHS-saldobenadering en Herbegrenzing EHS)

Het doel van de 'Spelregels EHS' is om enerzijds een ontwikkelingsgerichte omgang met de EHS mogelijk te maken en anderzijds te komen tot een betere ruimtelijke bescherming van de EHS. Om de natuur in Nederland weer tot een goed functionerend netwerk te maken wordt de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) aangelegd, als netwerk van bestaande en nieuwe natuur. De Ecologische hoofdstructuur omvat bestaande bos- en natuurgebieden, te ontwikkelen nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water en beken met een specifieke ecologische functie. De EHS maakt onderdeel uit van de Ruimtelijke hoofdstructuur.

In de EHS geldt het 'nee, tenzij'-principe. Dit houdt in dat ruimtelijke ingrepen niet zijn toegestaan, tenzij er geen alternatieven zijn en er sprake is van een groot openbaar belang. De effecten van een ingreep zullen in dat geval wel gecompenseerd moeten worden.

Er zijn twee instrumenten bedacht om tot meer maatwerk te geraken en een ontwikkelingsgerichte aanpak in de EHS mogelijk te maken: de EHS-saldobenadering en het herbegrenzen van de EHS. Het doel van deze instrumenten is om binnen een duidelijk kader ruimtelijke ontwikkelingen in de EHS mogelijk te maken mits deze leiden tot een netto-winst voor de EHS.

'Nee, tenzij'-regime en compensatiebeginsel

Het ruimtelijk beleid voor de EHS is gericht op behoud en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden. Indien een voorgenomen ingreep de 'nee, tenzij' -afweging met positief gevolg doorloopt kan de ingreep plaatsvinden, mits de eventuele nadelige gevolgen worden gemitigeerd en resterende schade worden gecompenseerd.

Ruimtelijke ingrepen in de EHS met significant negatieve effecten op de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied zijn in beginsel niet toegestaan. Zo'n project kan alleen doorgaan als er geen reële alternatieven mogelijk zijn en er sprake is van groot openbaar belang. Een initiatiefnemer moet in dat geval de negatieve effecten mitigeren (beperken van de negatieve effecten door aanvullende maatregelen te treffen) en overblijvende negatieve effecten dienen te worden gecompenseerd.

Indien compensatie aan de orde is worden hieraan onder andere de volgende voorwaarden gesteld:

- geen nettoverlies aan waarden, voor wat betreft areaal, kwaliteit en samenhang;
- compensatie aansluitend of nabij het gebied;
- indien zowel fysieke compensatie als compensatie door kwalitatief gelijkwaardige waarden redelijkerwijs onmogelijk is, wordt financiële compensatie geboden.

Om te bepalen of de wezenlijke kenmerken en waarden van een gebied significant worden aangetast dient de ingreep te worden afgezet tegen de in het Provinciaal Natuurbeheerplan beschreven EHS- natuurdoelen en -kwaliteiten voor het betreffende gebied.

Herbegrenzen EHS

Een herbegrenzing van de EHS kan om ecologische en niet-ecologische redenen aan de orde zijn. Indien een ingreep niet voldoet aan de voorwaarden van het 'nee, tenzij'-regime kan een herbegrenzing om andere dan ecologische redenen aan de orde zijn. Een herbegrenzing om andere dan ecologische redenen is van toepassing indien provincies met behoud van de oorspronkelijke kwantitatieve en kwalitatieve ambitie de begrenzing van de EHS om andere dan ecologische redenen wensen aan te passen om een (kleinschalige) ruimtelijke ingreep mogelijk te maken. Hiervoor gelden wel strikte voorwaarden. Zo moet de herbegrenzing leiden tot een versterking van de EHS in het betreffende gebied.

Kleinschalig herbegrenzen van de EHS om andere dan ecologische redenen dient in elk geval aan de volgende voorwaarden te voldoen:

- er vindt door de ingreep slechts een beperkte aantasting plaats van de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS en van de samenhang van de EHS;
- het initiatief moet uiteindelijk leiden tot een kwalitatieve en/of kwantitatieve versterking van de EHS;
- ter plekke moeten zodanige maatregelen worden genomen dat er sprake is van een goede landschappelijke en natuurlijke inpassing.

EHS-saldobenadering

In die gevallen waarbij de EHS-saldobenadering van toepassing is hoeft het 'nee, tenzij'-afwegingskader niet te worden doorlopen en is er ook geen sprake van compensatie. Bij de EHS-saldobenadering worden projecten of handelingen niet afzonderlijk, maar in combinatie beoordeeld. De projecten of handelingen moeten dan wel mede tot doel hebben de kwaliteit en/of de kwantiteit van de EHS op gebiedsniveau per saldo te verbeteren. Een en ander dient te worden vastgelegd in een gebiedsvisie.

Voor een beoordeling van effecten van een ingreep op de EHS zijn de volgende aandachtspunten ten aanzien van de natuurkwaliteit van belang:

- zowel de actuele als het vastgelegde natuurdoel zijn relevant;
- natuurwaarden worden in de EHS primair afgemeten aan doelsoorten en natuurlijkheid;
- significant negatieve effecten betreffen zowel natuurwaarden als hun randvoorwaarden (ontwikkeling van natuurwaarden is onder andere afhankelijk van de bodemgesteldheid, waterkwaliteit, processen in de omgeving, minimumoppervlak en beheer);

Onderhavig plangebied ligt gedeeltelijk binnen de EHS. In het plangebied zijn evenwel geen ingrepen gepland die de wezenlijke kenmerken van het gebied aantasten dan wel de nagestreefde natuurontwikkeling belemmeren. De hier geplande ingrepen, het ontkluizen van de Rode Beek en het aan de verkeersfunctie onttrekken van de N299, staan juist in het teken van het behoud en doorontwikkeling van de reeds aanwezige landschappelijke en natuurwaarden. De ontwikkeling van het gebied staat dan ook juist in het teken van het versterken van de EHS. Voor een verdere uitwerking van de gebiedsbescherming wordt verwezen naar paragraaf 4.5 van deze toelichting.

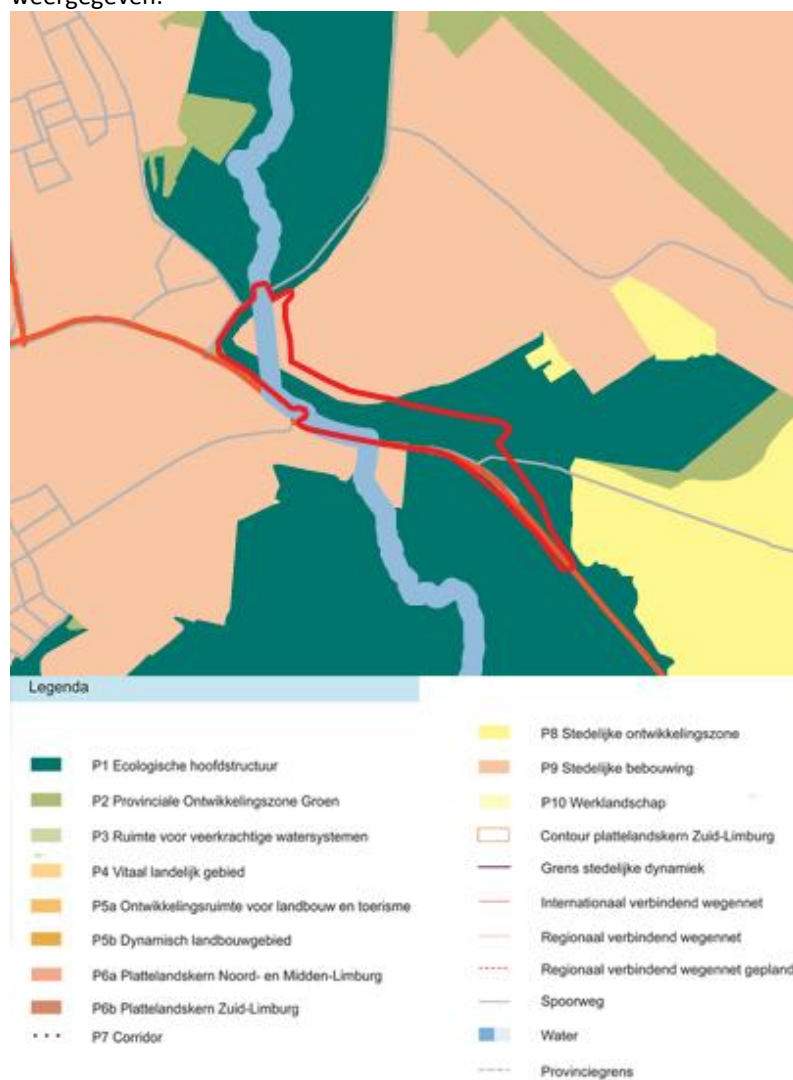

4.2 Provinciaal beleid

Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), actualisatie januari 2011

Op 22 september 2006 is het POL 2006 vastgesteld door Provinciale Staten van Limburg. Net als het eerste POL (uit 2001) is het POL 2006 een integraal plan dat bestaande, verschillende plannen voor de fysieke omgeving op de beleidsterreinen milieu, water, ruimte, mobiliteit, cultuur, welzijn en economie integreert. Het bevat de provinciale visie op de ontwikkeling van Limburg en beschrijft voor onderwerpen waar de provincie een rol heeft de ambities, de context en de hoofdlijnen van de aanpak. POL 2006 is het beleidskader voor de toekomstige ontwikkeling van Limburg tot een kwaliteitsregio, die zich bewust is van de unieke kwaliteit van de leefomgeving en de eigen identiteit. Ten behoeve van de kwaliteitsregio Limburg wordt ingezet op duurzame ontwikkeling. Dat is een ontwikkeling die tegemoetkomt aan de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden van toekomstige generaties in gevaar te brengen om ook in hún behoeften te voorzien. Medio 2008, 2009, 2010 en voor het laatst begin 2011 zijn beperkte delen van het POL aangevuld op basis van gewijzigde beleidsstukken, waaronder POL-aanvullingen.

Op 'Kaart 1 Perspectieven' van het POL (zie onderstaande uitsnede) is het plangebied aangeduid als 'Ecologische hoofdstructuur (P1)' en 'Stedelijke bebouwing (P9)'. Op de navolgende afbeelding is de ligging van het plangebied (rood omlijnd kader) ten opzichte van de perspectieven weergegeven.

Uit de bij het POL behorende kaart 'Blauwe Waarden', 'Groene Waarden' en 'Kristallen Waarden' blijkt daarnaast dat de tot de Ecologische hoofdstructuur aangewezen gronden nader zijn aangeduid als Bos- en natuurgebied. Een smalle strook grond binnen het plangebied, tussen de Rembrandtstraat en Nieuwenhagenerweg, is aangewezen als hydrologisch gevoelige natuur en de Rode Beek is nader aangeduid als een oppervlaktewater met een specifieke ecologische functie.

Het plangebied is eveneens gelegen binnen de aan de stadsregio's gekoppelde 'grens stedelijke dynamiek'. De stadsregio's vormen de vertaling van de bundelingsgebieden zoals het Rijk die hanteert. Het zo compact mogelijk houden van de steden is daarbij het uitgangspunt. Iedere stadsregio is voorzien van een grens stedelijke dynamiek. Deze grenzen zijn vastgelegd op basis van de natuurlijke waarden in het omliggende gebied en een goede functionele en stedelijk samenhang, rekening houdend met de verwachte groei en zoveel mogelijk samenvallend met bestaande elementen zoals wegen. Deze begrenzing laat onverlet dat er sprake is van een sterke wisselwerking tussen stedelijke en landelijke gebieden. Voor veel voorzieningen is men vanuit het landelijk gebied aangewezen op de steden. Omgekeerd is de kwaliteit van het landelijk gebied mede bepalend voor de aantrekkelijkheid van de stedelijke gebieden als vestigingsgebied. Binnen de stadsregio's dienen nieuwe activiteiten zoveel mogelijk geconcentreerd te worden in de bestaande stedelijke bebouwing

Perspectief P1: EHS

De Ecologische hoofdstructuur omvat bestaande bos- en natuurgebieden, te ontwikkelen nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water en beken met een specifieke ecologische functie (SEF-beken). De EHS maakt onderdeel uit van de Ruimtelijke hoofdstructuur. De EHS binnen het plangebied is nader aangeduid als Bos- en natuurgebied.

Het provinciaal beleid voor de EHS is gericht op het beschermen en realiseren van deze samenhangende robuuste structuur van grotere natuur- en bosgebieden en verbindingen daartussen. Voor ontwikkelingen die de wezenlijke kenmerken van deze gebieden aantasten of de nagestreefde natuurontwikkeling belemmeren geldt het 'nee, tenzij' regime. Onder strikte condities kunnen voor knelpuntsituaties oplossingen worden gecreëerd mits dit tevens leidt tot een versterking van de ecologische structuur. Bij het niet kunnen voldoen aan de voorwaarden van het 'nee, tenzij'-regime kan een herbegrenzing van de EHS dan wel de EHS-saldo-benadering eveneens aan de orde zijn.

Perspectief P9: Stedelijke bebouwing

Het perspectief Stedelijke bebouwing (P9) omvat de aanwezige of als zodanig reeds bestemde woon- en winkel- en voorzieningengebieden, bedrijventerreinen en bijbehorende wegen. Er is hier in veel gevallen nog de nodige ontwikkelingsruimte. De verstedelijkingsopgave wordt voor zover mogelijk hier ingevuld, met in achtneming van de randvoorwaarden vanuit het watersysteem (via de watertoets). Ook dient aandacht te zijn voor de stedelijke wateropgaven ten aanzien van wateroverlast, afkoppeling, riolering en ecologisch water. Waar nodig wordt hier door herstructurering de vitaliteit van buurten en wijken en de kwaliteit van werklocaties geborgd dan wel verbeterd. De milieukwaliteit in dit gebied dient te worden afgestemd op aard en functie van de deelgebieden. Binnen de bestaande bebouwing verdienen de stedelijke centrumgebieden bijzondere aandacht, levendige gebieden met een sterke menging van functies. Hier komt de stedelijke dynamiek bij uitstek tot uiting. Behoud en versterking van die vitaliteit van centrumgebieden is uitgangspunt. Bijzonder belang wordt gehecht aan de aanwezigheid in centrumgebieden van woonfuncties en stedelijke voorzieningen (publieksgerichte kantoren, stedelijke recreatie, recreatief winkelen).

Het plan voorziet in algemene termen in het renatureren van het tracé van de Rode Beek en draagt zo bij aan een versterking van de EHS. De ontwikkeling draagt ook bij aan het creëren van een kwalitatief hoogwaardige (groene) leefomgeving met daarin opgenomen mogelijkheden tot

stedelijke recreatie. Resumerend kan worden aangegeven dat het voorliggende plan past binnen de kaders van het POL 2006 (actualisatie 2011).

POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering

De POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering vormt onder andere het kader voor een nieuwe beleidsregel: het Limburgs Kwaliteitsmenu. Deze beleidsregel regelt de 'extra' condities en voorwaarden waaronder bepaalde ontwikkelingen in het landelijk gebied buiten de contouren mogelijk zijn. Essentie is dat de beoogde ontwikkelingen gepaard moeten gaan met landschappelijke kwaliteitsverbetering, natuurontwikkeling en ontstening. Dit ter compensatie van het door de ontwikkeling optredende verlies aan omgevingskwaliteit.

Het projectgebied is gelegen binnen de Grens Stedelijke Dynamiek. Tevens worden middels het plan geen ontwikkelingen geïnitieerd die onder de werkingssfeer van het LKM vallen. Het toekennen van een natuurbestemming aan het plangebied alsmede het bieden van ruimte aan de Rode Beek en aan natuurontwikkeling rondom de Rode Beek leidt tenslotte tot een versterking van het groene karakter van het plangebied. Dit betekent dat het Limburgs Kwaliteitsmenu niet van toepassing is op onderhavig plan.

Plaats voor water

De provincie Limburg heeft in verband met de implementatie van de watertoets in 2003 de nota 'Plaats voor water' uitgebracht. Hierin wordt de bij ruimtelijke plannen te doorlopen procedure toegelicht. De rol van verschillende actoren is aangegeven, en daarnaast zijn de thema's gerelateerd aan water benoemd, die van belang kunnen zijn. In 2004 hebben de provincie Limburg en de waterschappen gezamenlijk twee 'watertoetsloketten' opgezet om de procedure van de watertoets goed te laten verlopen.

In het kader van onderhavig bestemmingsplan is geen watertoets uitgevoerd omdat er geen sprake is van toename van verharding of bebouwing met meer dan 1.000m². Het plan heeft dan ook geen rechtstreekse gevolgen voor het watersysteem en behoeft enkel bij het waterschap te worden gemeld. Er is wel voorzien in een waterparagraaf waartoe korthedshalve wordt verwezen naar paragraaf 4.3 van deze toelichting.

4.3 Regionaal beleid

Intergemeentelijke Structuurvisie Regio Parkstad Limburg (2005)

De intergemeentelijke structuurvisie (vastgesteld op 2 november 2009 en bekend gemaakt op 9 december 2009) zet de toekomstlijnen uit voor de ontwikkeling van de ruimtelijke kwaliteit en de economisch-maatschappelijke ontwikkeling. Deze twee structuurdragers worden uitgewerkt op vier hoofdthema's: ruimtelijke identiteit, economie, wonen en mobiliteit. De structuurvisie kent tevens zes pijlers die het fundament vormen voor de inhoudelijke keuzen en die zullen fungeren als toetssteen van ontwikkelingen en initiatieven, te weten: landschap leidt, één hoofdcentrum, energie als fundament, netwerk van Park en Stad, economische slagader N281, Buitenring = Parkstadring.

Voor onderhavig plan is met name het thema 'ruimtelijke identiteit' van belang. Een vertaling van dit thema via de pijlers levert het volgende toetsingskader op:

- landschap leidt: nieuwe ontwikkelingen versterken kwaliteit, gebruik en beleving van natuur en landschap. Beekdalen zijn heilig;
- één hoofdcentrum: heldere beeldkwaliteit en dito ruimtelijke inrichting ondersteunen stedelijke dynamiek;
- energie als fundament: cradle-to-cradle-technieken, alternatieve opwekking, energielandschappen en CO2-compensatie;

- netwerk van Park en Stad: meer contrast stad en land, versterken verbindingen tussen stedelijk en landelijk gebied;
- economische slagader en Parkstadring: inrichting en beeldkwaliteit versterken verbindingen en contrasten.

Ten aanzien van het thema 'ruimtelijke identiteit' wordt de volgende ontwikkelingslijn gehanteerd: natuur en landschap, inclusief het rijke erfgoed, beek- en rivierdalen vormen de basis voor een duurzame versterking van identiteit en vitaliteit. Het groen in het landelijk gebied groeit tot samenhangende, robuuste structuren, met water als de rode draad. De stad krimpt, verdicht en laat zo de natuur ruimte voor groen en waterstructuren. Dit vergroot niet alleen de contrasten en herkenbaarheid, maar ook de samenhang en verbinding tussen groen (park/landelijk gebied) en rood (stad). Als voorbeelden worden hierbij onder andere genoemd:

- het ontwikkelen van 750 ha. Bos-, park- en natuurgebied;
- beken worden verder integraal gerenatureerd (Roode Beek, Worm en Geleen- en Caumerbeek);
- Brunssummerheide, Tevenerheide en Schinveldsebossen verbinden zich als één samenhangend grensoverschrijdend natuurgebied (Heidenatuurpark).

In de structuurvisie worden zeven ontwikkelingszones onderscheiden. Het plangebied wordt gerekend tot de ontwikkelingszone Oostflank. In dit gebied spelen een viertal ontwikkelingen:

- Centraal thema is de versterking van het landschap tot het grootste groen-areaal van Parkstad Limburg en als toeristisch recreatief gebied; het Heidenatuurpark, met als focus de kwaliteit van de Brunssummerheide/Schinveldse bossen, Natuur- en Landschapspark Rodebach/Roode Beek en Tevenerheide. Doel is één uniek samenhangend en gekoppeld heide- en natuurgebied dan aansluit richting Duitsland. Binnen dit robuuste gebied wordt ingezet op de renaturering van de Roode Beek.
- Bestaande bedrijventerreinen ondergaan een transformatie waarbij wordt ingezet op de realisatie van grootschalige dagrecreatieve voorzieningen en verblijfsmogelijkheden ingebed in een maatschappelijk raamwerk.
- Het zandgroevengebied ontwikkelt zich als een blauw hart met een aantal grote waterplassen, waarvan sommige een meer recreatieve functie krijgen, andere zullen meer natuurgericht zijn.
- De Parkstadring wordt de belangrijkste ontsluiting, maar vormt ook de belangrijkste impuls voor het mogelijk maken van bovengenoemde ontwikkelingen.

Tot slot wordt in de structuurvisie een keuze voor vijf topprioriteiten gemaakt. Eén van die topprioriteiten betreft de gebiedsontwikkeling van de Parkstadring. Met de aanleg van de Buitenring worden grote delen van Parkstad Limburg, met name de oostkant, beter ontsloten. De koppeling van deze weg met de A76 en de N281 levert een enorme economische impuls op. Dit geldt vooral voor het oostelijk deel van Parkstad Limburg waarbij de inzet is het toerisme verder te ontwikkelen. De oostflank en het Zandgroevengebied bieden mogelijkheden om recreatie, toerisme/leisure en exclusieve woonmilieus te ontwikkelen. Daarnaast is het mogelijk door koppeling van de Brunssummerheide, Schinveldse Bossen en Tevenerheide en de renaturering van de Rode Beek een groot goed ontsloten grensoverschrijdend natuurpark te realiseren (Heidenatuurpark). Onderhavig plan past daarmee uitstekend binnen de in de intergemeentelijke structuurvisie beschreven beleidsuitgangspunten.

4.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Brunssum

In de door de gemeenteraad op 2 november 2009 vastgestelde en op 25 november 2009 bekend gemaakte Structuurvisie staat hoe de gemeente tot het jaar 2025 beleidsmatig om zal gaan ten aanzien van de thema's:

- woningaanbod en woonomgeving;
- werken en werkgelegenheid;
- voorzieningen voor wonen en leven;
- recreatie / natuur / landschap / water / milieu;
- faciliterende mobiliteitsstructuur.

Voor onderhavig plan is met name het thema rondom recreatie / natuur / landschap / water en milieu van belang. Ten aanzien van dit thema wordt in de structuurvisie geconcludeerd dat aan de zuid- en oostzijde van Brunssum belangrijke groen- en natuurgebieden liggen die van belang zijn voor de leefgemeente. Ook in de bebouwde kom heeft Brunssum structurele groengebieden. Veelal zijn dat restanten van het mijnverleden, zoals het Vijverpark, het Schutterspark, het Emmapark en de groenontwikkeling op het voormalige mijnspoor.

Het kenmerkende landschap en de eigen groene karakteristiek van de kern vormen voor de gemeente een belangrijke drager voor de toekomstige kwaliteiten van Brunssum. De gemeente acht daarom een goed functioneren van natuur, groen en landschap van belang voor de huidige en toekomstige woon- en leefkwaliteit van Brunssum. Het landschap zal leidend zijn voor de ontwikkeling van andere functies en de kwaliteiten en waarden worden gerespecteerd. Ter versterking van het landschap krijgen de beekdalen een meer natuurlijke inrichting en worden de overgangen tussen de kern en het buitengebied versterkt. Voldoende recreatieve en groenwaarden zijn ondersteunend aan één van de hoofddoelen van de structuurvisie: het versterken van het woon- en leefklimaat. Natuur, groen en landschap zijn er niet alleen om beschermd te worden maar moeten vanuit het stedelijk gebied ook beleefd kunnen worden door een bij de kwaliteiten passende toegankelijkheid.

De ambities op het gebied van recreatie, natuur en milieu zijn vertaald in een aantal doelstellingen:

- versterking van de recreatieve kwaliteit van Brunssum op voornamelijk de Oostflank;
- aandacht voor het mijnverleden en de archeologie;
- toenemende aandacht voor versterking van de omgevingskwaliteit.

De gemeente zal hierbij voornamelijk inzetten op het versterken van de ecologische verbindingzones aan de oostzijde, met daaraan gekoppeld aan opwaardering van de recreatieve kwaliteit. De visie op de Oostflank is om te geraken tot een versterking van het landschap en hierbij het gebied om te vormen tot het grootste openbare groenareaal van Parkstad Limburg. Hierbij staat de kwaliteit van de Brunssummerheide en de Schinveldse Bossen centraal. Naast het Heuvelland moeten deze het groene middelpunt van de regio gaan vormen. Daarbinnen ligt het recreatiepark Schutterspark, de gerenatureerde Rode Beek en een hoogwaardige golfbaan. Het gebied moet een natuurschakel worden tussen de stad en de Brunssummerheide / Tevenerheide / Schinveldse bossen en verder Duitsland in. Middels onderhavig plan wordt hieraan volledig tegemoetgekomen.

5 Planuitgangspunten

5.1 Milieu

5.1.1 Bodem

Bij het opstellen van een bestemmingsplan dient te worden nagegaan of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het huidige of toekomstige gebruik. Het belangrijkste uitgangspunt hierbij is dat aanwezige bodemverontreinigingen geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem en dat de bodemkwaliteit niet verslechtert door grondverzet.

Vooronderzoek ten behoeve van de gedeeltelijke ontkenning/herinrichting van de Rode Beek te Brunssum, MA-120412 R3, Geonius Milieu B.V., 26 november 2012

Op basis van dit uitgevoerde historisch onderzoek blijkt dat een groot gedeelte van de onderzoekslocatie is opgehoogd met mijnsteen. De chemische kwaliteit van de mijnsteen binnen het opgehoogd gebied van de onderzoekslocatie is op basis van de resultaten van enkele aanwezige bodemonderzoek als verschillend van aard te betitelen. Over het algemeen blijkt de mijnsteen niet sterk verontreinigd te zijn. De bezigheden ter plaatse van de locaties waar in het verleden bodemonderzoeken hebben plaatsgevonden zijn evenwel niet gestopt zodat geen eindsituatie is vastgesteld. Tevens is enkel de bovengrond en mijnsteen als onderdeel van de mijnsteenberg onderzocht, waardoor geen inzicht is verkregen in de bodemkwaliteit van de oorspronkelijke bodem. Ook het aspect asbest in de bodem is, vertaald naar de huidige wet- en regelgeving, niet in voldoende mate belicht. Geadviseerd wordt onder andere om ten behoeve van de bestemmingsplanwijziging de bodem (onder de mijnsteenberg) op de gehele onderzoekslocatie te onderzoeken. Dit dient bij voorkeur na de (gedeeltelijke) ontgraving van de mijnsteenberg te gebeuren zodat gelijk de eindsituatie van de mijnsteenberg wordt vastgesteld.

Binnen het kader van de toekomstige herontwikkeling en gedeeltelijke afgraving van de mijnsteenberg, is inzicht in de hergebruiksmogelijkheden van het vrijkomend materiaal uit de mijnsteenberg gewenst. Dit geldt ook voor eventueel funderingsmateriaal en asfalt dat vrijkomt ter plaatse van de Rimburcherweg. De bodem ter plaatse van de Rimburcherweg dient te worden onderzocht waarbij tevens aandacht wordt geschonken aan de kwaliteit van het funderingsmateriaal en het asfalt. Middels een verkennend bodemonderzoek ter plaatse van de mijnsteenberg zelf wordt inzicht verkregen in de samenstelling van de mijnsteenberg, waarna mogelijk een strategie kan worden geformuleerd ten aanzien van onderzoek in het kader van de afzetmogelijkheden, dan wel hergebruik van het materiaal.

Resultaten machinale boringen en analyses mijnsteenberg Hendrik te Brunssum, MA-120570-br1, Geonius Milieu B.V., 7 december 2012

Na toetsing van analyseresultaten aan de achtergrond- en interventiewaarde (Wet bodembescherming) blijkt dat de mijnsteen over het algemeen licht verhoogde gehalten aan zware metalen en PAK bevat. Het gehalte aan PCB's en minerale olie is plaatselijk eveneens licht verhoogd. In twee monsters wordt een nikkelgehalte aangetroffen dat de interventiewaarde overschrijdt en in één mengmonster overschrijdt het PAK-gehalte de interventiewaarde. De aangetroffen matig tot sterk verhoogde gehalten aan Nikkel en PAK geven formeel aanleiding voor het uitvoeren van een nader bodemonderzoek om vast te stellen of mogelijk sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging zoals verwoord in de Wet bodembescherming. Op basis van onderhavige resultaten en de historie van het terrein wordt geschat dat het volume grond dat gemiddeld sterk verontreinigd is met een of meer parameters mogelijk groter zal zijn dan 25 m³. Het in kaart brengen van deze spots wordt als een theoretische exercitie gezien. Het vervolgens separaat ontgraven van deze spots wordt praktisch niet uitvoerbaar geacht.

Getoetst aan het Besluit bodemkwaliteit (Bbk) kan worden geconcludeerd dat de geanalyseerde monsters over het algemeen voldoen aan de kwaliteitsklasse 'industrie'. Uitzondering hierop

vormen de monsters waarin een sterk verhoogd nikkel- dan wel PAK-gehalte is aangetoond. Al met al kan worden geconcludeerd dat geen sprake is van een ernstige verontreiniging.

Gelet hierop is de verwachting dat ook de kwaliteit van de ondergrond (zijnde de grond onder de mijnsteen) een lichte tot matige verontreiniging zal kennen en dat geen sprake zal zijn van een ernstige verontreiniging. Op de huidige mijnsteenbergrand bevindt zich reeds een veelvoud aan vegetatie in de vorm van diverse bomen en struiken. De milieuhygiënische kwaliteit van de mijnsteen vormt aantoonbaar geen beletsel voor de ontwikkeling van die vegetatie. Het is daarmee aannemelijk dat ook de milieuhygiënische kwaliteit van de ondergrond geen beletsel vormt voor de toe te kennen bestemming 'Natuur'. Wanneer het plan daadwerkelijk tot uitvoer wordt gebracht – in de zin dat een deel van het talud, bestaande uit mijnsteen, wordt afgegraven – zal nader onderzoek worden uitgevoerd. Vanwege de aanwezigheid van de mijnsteen is dat thans niet mogelijk en gelet op de uitkomst van het milieuhygiënische onderzoek van de mijnsteen is dat voorts niet nodig.

Conclusie: de milieuhygiënische toestand van de bodem vormt geen beletsel voor de uitvoerbaarheid van het plan.

5.1.2 Geluid

Wet geluidhinder

Bij het ontwikkelen van een ruimtelijk plan is het van belang rekening te houden met geluidbronnen en de mogelijke hinder of overlast daarvan voor mensen. De beoordeling van het aspect geluid vindt zijn grondslag vooral in de Wet geluidhinder maar daarnaast ook in de Wet ruimtelijke ordening wanneer het gaat om de beoordeling of er sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

Het aspect geluid kent voor een aantal bestemmingen (zoals wonen) in combinatie met een aantal typen geluidbronnen een wettelijk kader dat van belang is bij het opstellen van ruimtelijke plannen. Zo zijn in de Wet geluidhinder voor woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen grenswaarden opgenomen voor industrielawaai, wegverkeerlawaai en spoorweglawaai. Voor andere geluidsbronnen bestaan geen wettelijke kaders. Andere geluidbronnen kunnen wel noodzaken tot een aanvullende beoordeling van het aspect geluid in het kader van een goede 'ruimtelijke ordening'.

Wet geluidhinder

Onderhavig plan voorziet niet in de oprichting van geluidsgevoelige bestemmingen. Dit betekent dat er geen nader onderzoek naar het aspect geluid ten aanzien van wegverkeerlawaai, industrielawaai en spoorweglawaai in het kader van de Wet geluidhinder hoeft plaats te vinden.

De geluidstechnische consequenties als gevolg van de aanleg van de Buitenring Parkstad zijn in het kader van het Provinciaal Inrichtingsplan Buitenring Parkstad onderzocht. Voor onderhavig plan is van belang dat hierin is geconcludeerd dat de Rimburcherweg als doorgaande weg wordt opgeheven en dat als gevolg daarvan een nader akoestisch onderzoek achterwege kan blijven.

Een goede ruimtelijke ordening

Bij het beoordelen van de invloedssfeer van geluidbronnen welke niet via de Wet geluidhinder zijn geregeld vormt de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' een hulpmiddel. Deze publicatie geeft richtlijnen over de aan te houden afstanden van (bedrijfs)bestemmingen ten opzichte van geluidsgevoelige bestemmingen. Hiervan kan (volgens jurisprudentie) alleen gemotiveerd worden afgeweken. Er zijn in en rondom het plangebied geen (bedrijfs)bestemmingen gelegen die in dit kader een beoordeling vergen. Eveneens worden middels onderhavig plan geen bestemmingen gerealiseerd die ten opzichte van in de nabijheid gelegen geluidsgevoelige bestemmingen een beoordeling vergen. Het plan voorziet evenmin in de realisatie van geluidsgevoelige bestemmingen.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect geluid in voldoende mate is onderzocht en geen beperkingen oplevert voor het plan.

5.1.3 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is een wijziging van de Wet milieubeheer (Wm) van kracht geworden. In hoofdstuk 5 is titel 2 luchtkwaliteitseisen ingevoegd (ook 'Wet luchtkwaliteit' genoemd). Gelijktijdig zijn de volgende besluiten en regelingen van kracht geworden:

- Besluit 'Niet in betekenende mate' (NIBM)
- Regeling 'Niet in betekenende mate' (NIBM)
- Regeling 'Beoordeling luchtkwaliteit 2007'
- Regeling 'Projectsaldering luchtkwaliteit 2007'

Deze nieuwe wet- en regelgeving omvat maatregelen om zowel de uitstoot van schadelijke stoffen te beperken en te voorkomen dat mensen langdurig worden blootgesteld aan verontreiniging.

Besluit gevoelige bestemmingen

Conform artikel 5.16a van de 'Wet luchtkwaliteit' kunnen bij Algemene Maatregel van Bestuur nog nadere regels worden gesteld om te voorkomen dat bij een (dreigende) overschrijding van één of meerdere grenswaarde(n) projecten doorgang vinden die er toe leiden dat het aantal blootgesteld met een verhoogde gevoeligheid toeneemt. Dit Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen) van 15 januari 2009 (in werking met ingang van 16 januari 2009) beperkt de mogelijkheden om ruimtelijke ontwikkelingen uit te voeren in overschrijdingssituaties voor zogenaamde 'gevoelige bestemmingen'. Tot die gevoelige bestemmingen worden scholen, kinderopvang en bejaarden-, verpleeg of verzorgingshuizen gerekend. In het Besluit is aangegeven dat moet worden onderzocht of op een locatie sprake is van een daadwerkelijke of een dreigende overschrijding van de grenswaarden indien de locatie:

- Is gelegen binnen 300 meter vanaf rijkswegen (wegen in beheer van het Rijk);
- Is gelegen binnen 50 meter vanaf de rand van een provinciale weg (wegen in beheer bij de provincie)

Het plangebied is gelegen binnen 50 meter vanaf de rand van een provinciale weg. Omdat evenwel geen sprake is van de oprichting van gevoelige bestemmingen kan een verder luchtkwaliteitsonderzoek achterwege blijven.

Niet in betekenende mate (NIBM)

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Het begrip 'niet in betekenende mate' is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor NO₂ en PM₁₀. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Alhoewel de planonderdelen van onderhavig plan niet in genoemde lijst worden genoemd kan worden geconcludeerd dat de renaturering van de Rode Beek in combinatie met natuurontwikkeling alsmede het opheffen van een gedeelte van de N299 in niet betekenende mate bijdraagt aan de luchtverontreiniging.

Ook uit het ten behoeve van het Provinciaal Inrichtingsplan Buitenring Parkstad uitgevoerde luchtkwaliteitsonderzoek blijkt dat nergens langs het tracé van de buitenring overschrijdingen van de gestelde grenswaarden zullen optreden en daarmee wordt voldaan aan de eisen die de Wet milieubeheer in deze stelt. Er kan derhalve worden geconcludeerd dat het opheffen van de N299 binnen het plangebied in combinatie met het in stand houden van de bij deze N299 behorende ventwegen niet zal leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect luchtkwaliteit in voldoende mate is onderzocht en geen beperkingen oplevert voor onderhavig bestemmingsplan.

5.2 Externe veiligheid

Ten aanzien van het aspect externe veiligheid dient te worden bekeken of de projectlocatie binnen de invloedssfeer ligt van opslag en transport van gevaarlijke stoffen van stationaire of mobiele risicobronnen. Hierbij dienen de volgende bronnen te worden onderzocht:

A. Niet-stationaire bronnen:

- transport van gevaarlijke stoffen via de weg, spoor, water of buisleidingen;

B. Stationaire bronnen:

- omliggende inrichtingen;
- industrie.

Risicobenadering externe veiligheid

De risicobenadering externe veiligheid kent twee begrippen om het risiconiveau voor de omgeving aan te geven: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico (PR) is de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats langs een transportroute verblijft, komt te overlijden als gevolg van een incident met het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico werd voorheen ook wel individueel risico genoemd. De norm voor het plaatsgebonden risico ligt in principe op 10^{-6} per jaar, oftewel een kans van één op een miljoen. Voor nieuwe situaties geldt deze norm als grenswaarde. Voor bestaande situaties met een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10^{-6} , geldt deze norm als streefwaarde. In zulke situaties geldt een standstillbeginsel totdat aan de norm van 10^{-6} per jaar wordt voldaan. Voor kwetsbare bestemmingen die zich binnen een gebied bevinden met een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10^{-5} per jaar is eerst sprake van een dringende sanering.

Het groepsrisico (GR) is de kans per jaar per kilometer transportroute dat een groep van tien of meer personen in de omgeving van een transportroute in één keer dodelijk slachtoffer wordt van een ongeval op die transportroute. Voor het groepsrisico is een oriëntatiewaarde vastgesteld die afhankelijk is van het aantal dodelijke slachtoffers per kilometer transportroute: $0,01/N^2$, waarbij N gelijk is aan het aantal dodelijke slachtoffers. Dus:

- voor tien of meer dodelijke slachtoffers is de oriëntatiewaarde gelijk aan $1/10^{-4}$, oftewel een kans van één op tienduizend per jaar;
- voor honderd of meer dodelijke slachtoffers is deze kans $1/10^{-6}$, oftewel één op een miljoen per jaar;
- voor duizend of meer dodelijke slachtoffers is deze kans $1/10^{-8}$.

In tegenstelling tot de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico mag van de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico door het bevoegd gezag worden afgeweken, mits er een goede reden toe is. Hierbij moet een verantwoording van het groepsrisico worden afgelegd.

A. Niet-stationaire bronnen

Voor het transport van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor en het binnenwater is een risiconormering vastgesteld ("Nota risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (RNVGS)", Ministerie V&W, Tweede Kamer, 24611, nr. 2, 15 februari 1996). In deze nota is het begrippenkader ten aanzien van de risicobenadering externe veiligheid, zoals hiervoor uiteengezet,

uitgewerkt. Hierin zijn tevens de grenswaarden voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico vastgelegd (zie voorgaande beschrijving).

In het Vierde Nationaal Milieu Beleidsplan (NMP-4) is een wettelijke verankering van de risiconormen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen aangekondigd. Bij deze wettelijke verankering zullen de resultaten van voormelde evaluatie worden betrokken. Tot het moment van realisatie van deze verankering wordt in een circulaire het beleid met betrekking tot risiconormering geoperationaliseerd en verduidelijkt. Daarmee treedt de circulaire in de plaats van de hierboven omschreven Nota risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen. In januari 2010 is een geactualiseerde circulaire voor de risiconormering voor het vervoer van gevaarlijke stoffen gepubliceerd (als opvolger van de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen uit 2004). De werkingsduur van deze circulaire loopt tot uiterlijk 31 juli 2012. Wanneer voornoemde wettelijke verankering wordt gerealiseerd, zal de circulaire echter worden ingetrokken.

In de circulaire is zoveel mogelijk aangesloten bij het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarbij gaat het onder meer om:

- de uitwerking van de normen voor het plaatsgebonden risico (voorheen: individueel risico) en de toepassing daarvan;
- de wijze waarop met een overschrijding van de oriëntatiewaarde van het groepsrisico of toename van het groepsrisico moet worden omgegaan;
- het betrekken van zelfredzaamheid en hulpverlening bij de afweging van het groepsrisico;
- de vaststelling van een lijst van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten.

In bijlage 5 van de Circulaire zijn de afstanden in relatie tot het plaatsgebonden risico en de vervoerscijfers van het Basisnet Weg (het Rijkswegennet) aangegeven. Ten aanzien van het groepsrisico geldt conform het bepaalde in 5.2.3 van de Circulaire dat er geen beperkingen voor het ruimtegebruik gelden indien de beoogde ontwikkeling plaatsvindt op een afstand groter dan 200 meter tot een dergelijke weg.

Het plangebied bevat het op te heffen tracé van de N299. Over deze N299 vindt thans transport van gevaarlijke stoffen plaats. Met het opheffen van het tracé van de N299 ter hoogte van het plangebied komt daarmee ook het transport van gevaarlijke stoffen te vervallen. Omdat onderhavig plan tevens niet voorziet in de oprichting van (beperkt) kwetsbare objecten kan worden geconcludeerd dat het aspect externe veiligheid in relatie tot de routing van gevaarlijke stoffen via de weg dan ook niet aan de orde is.

Buisleidingen

Het (voormalig) Ministerie van VROM heeft veiligheidsafstanden vastgelegd die aangehouden moeten worden tussen een buisleiding en bijvoorbeeld woningen, scholen en ziekenhuizen. Deze afstanden staan in twee circulaires van VROM: 'Zonering langs hogedrukaardgastransportleidingen' van 26 november 1984 (Kenmerk DGMH/B nr. 0104004) en 'Bekendmaking van beleid ten behoeve van de zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1-, K2- en K3 categorie' van 24 april 1991 (Kenmerk DGM/SR/1221254). Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Gelijk met het Bevb is de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) in werking getreden. Deze regeling is een nadere invulling van het Bevb waarin aanwijzingen, methodieken, maatregelen en randvoorwaarden worden vastgelegd. Vooralsnog geldt de Revb alleen voor hogedruk aardgasleidingen en voor leidingen met K1-, K2- en K3-vloeistoffen. Overige leidingen, zoals etheenleidingen, propeenleidingen e.d. worden in een later stadium toegevoegd.

De VROM-Inspectie adviseert naast de toetsing aan de circulaires een toetsing aan regels volgens de Revb. In de brief van VROM over transportleidingen met brandbare vloeistoffen (augustus 2008) wordt geadviseerd om voor standaard buisleidingen met aardolieproducten de afstanden aan te houden uit het RIVM rapport Risicoafstanden voor buisleidingen met brandbare vloeistoffen K1 K2 K3 (augustus 2008). Voor afwijkende gevallen en andere brandbare chemische vloeistoffen kan worden gerekend met Safeti Professional, volgens de methodiek uit het RIVM rapport. Ten

behoefte van de verlegging van de hoge druk gasleiding is onderzoek gedaan naar de mogelijke gevolgen daarvan. Uit het daartoe strekkende rapport van LBP Sight (van 9 juli met kenmerk V085772aa.00001.djs) komt naar voren dat zowel het plaatsgebonden risico alsook het groepsrisico geen belemmering vormen voor het onderhavige plan.

B. Stationaire bronnen

Op 27 oktober 2004 zijn het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) in werking getreden. In het Bevi zijn grenswaarden gesteld voor (geprojecteerde) kwetsbare objecten ten aanzien van de plaatsgebonden risicocontouren van inrichtingen (zijnde vergunningplichtige risicovolle bedrijven). Voor de onderhavige locatie geldt dat deze, conform opgaven van de Risicokaart Nederland, niet is gelegen binnen de invloedssfeer van een inrichting. Er wordt tevens niet voorzien in de oprichting van (beperkt) kwetsbare objecten.

Resumé

Resumerend kan worden aangegeven dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor de beoogde ontwikkeling op deze locatie.

5.3 Waterhuishouding

De gemeente Brunssum valt in de zin van wateraangelegenheden binnen de Keur van het Waterschap Roer en Overmaas. Het waterbeleid van het Waterschap Roer en Overmaas is neergelegd in het Waterbeheersplan Waterschap Roer en Overmaas 2010-2015 (vastgesteld door het waterschapsbestuur d.d. 29 september 2009) en is gebaseerd op Europese, nationale en provinciale regelgeving. Eén van de beleidsterreinen die in dit document aan de orde komt is het stedelijk waterbeheer. Gemeenten hebben op basis van het provinciale beleid een verantwoordelijkheid om duurzaam om te gaan met hemelwater. In het Provinciaal Waterplan Limburg is opgenomen dat maximaal afgekoppeld wordt, mits doelmatig. Hierbij wordt de volgende voorkeursvolgorde gehanteerd: hergebruik - infiltratie in de bodem - afvoer naar oppervlaktewater - afvoer naar de riolering. Bij afvoer via de riolering wordt de voorkeur gegeven aan een verbeterd gescheiden stelsel. Afkoppelen van verhard oppervlak levert de nodige voordelen op, zoals minder riooloverstortingen, een betere werking van zuiveringsinstallaties, een natuurlijker afvoerregime van de beken, aanvulling van het grondwater en een vermindering van kosten door schoon hemelwater niet meer te transporteren en te zuiveren. Afhankelijk van de lokale mogelijkheden, aard en gebruik van het oppervlak en mogelijke verontreinigingen, wordt bepaald wat de meest duurzame oplossing is voor de afvoer van het hemelwater. Zo gelden voor industrieterreinen andere oplossingen dan voor woonwijken. In de stroomgebiedsvisies zijn op basis van beek- en vochtige-natuurdoelstellingen gebieden aangewezen waar in bestaand stedelijk gebied prioriteit aan het afkoppelen en infiltreren gegeven dient te worden. Voor het afkoppelen van bestaande bebouwing zijn maatwerkoplossingen nodig. Deze maatregelen kunnen bij ruimtelijke plannen worden verankerd in de watertoets.

Watertoets

De watertoets is een procesinstrument dat als doel heeft te komen tot een betere inbreng van wateraspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. De kern bestaat uit een set van procedure afspraken, vormvereisten en inhoudelijke aandachtspunten en wordt toegepast binnen de bestaande procedures en regelgeving. De watertoets is van toepassing op bestemmingsplannen en ruimtelijke onderbouwingen. De initiatiefnemer van een ruimtelijk plan dient in principe de watertoets uit te voeren en de uitkomsten daarvan aan te geven in een waterparagraaf. De waterhuishoudkundige aspecten omvatten onder meer veiligheid voor water, wateroverlast, waterkwaliteit en verdroging.

Conform het stroomschema van het Waterschap Roer en Overmaas dienen bestemmingsplannen en vergelijkbare ruimtelijke documenten te worden ingediend bij het watertoetsloket indien het

plan meer behelst dan enkel een interne functiewijziging en het plan gelegen is in of nabij een kanaal, het rivierbed van de Maas, een waterwingebied, een grondwaterbeschermingsgebied, zuiveringstechnische werken, primaire waterkeringen, primaire oppervlaktewateren, inundatiezones of droogdalen. Een watertoets is eveneens noodzakelijk indien er lozing van (regen)water op oppervlaktewateren plaatsvindt, bij de toepassing van diepte-infiltratie en wanneer het verhard oppervlak van de nieuwbouw meer dan 1.000 m² bedraagt.

Middels onderhavig plan wordt de doorgankelijkheid alsmede de afvoercapaciteit en natuurlijkheid van de Rode Beek verhoogd. Tevens is sprake van een afname van de hoeveelheid verhard oppervlak door de ontmanteling van een deel van de N299. De waterbergingscapaciteit van het gebied zal daarnaast toenemen door de aanleg van een regenwaterbuffer en een uit twee compartimenten bestaande groene buffer. Deze groene buffer vervult de functie van een riooloverstort en vloeit voort uit de Kaderrichtlijn Water. De groene buffer wordt aangesloten op het riool en zal eens per vijf jaar overstromen. Bij een overstort zal een gedeelte terugstromen richting riool en een gedeelte overstorten richting Rode Beek. De groene buffer is daartoe in twee compartimenten uitgevoerd en zal tevens zorgen voor een natuurlijke zuivering alvorens over te storten op de Rode Beek. Er kan dan ook worden gesteld dat het plan louter positieve effecten heeft op de waterhuishouding. Onderhavig plan vloeit voort uit een samenwerking tussen het Waterschap Roer en Overmaas en de gemeente Brunssum. Het Waterschap is als beheerder van de Rode Beek verantwoordelijk daarvoor en de gemeente Brunssum is als bestemmingsplanwetgever verantwoordelijk voor een goede ruimtelijke ordening. Gezien de genoemde samenwerking heeft over onderhavig plan veelvuldig overleg plaatsgehad.

5.4 Archeologie

Het uitgangspunt is dat archeologisch erfgoed moet worden beschermd op de plaats waar het wordt aangetroffen. Gezien dit uitgangspunt mogen bekende archeologische resten niet aangetast worden en moet in geval van voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen veelal een nader onderzoek plaatsvinden naar archeologische waarden. Als het niet mogelijk is de archeologische waarden te behouden en het bodemarchief verstoord raakt, moet de veroorzaker de kosten voor zijn rekening nemen die nodig zijn om de archeologische informatie die in de bodem ligt opgeslagen, veilig te stellen en de resultaten uit te werken.

Ontkluizing Rode Beek, Brunssum, gemeente Brunssum, Inventariserend Veldonderzoek (IVO-O); Bureauonderzoek en Verkennend booronderzoek, ArcheoPro, rapport nummer 12092, december 2012

Door ArcheoPro is ter plaatse van het plangebied een Inventariserend Veldonderzoek Overig met bureaustudie uitgevoerd. Het bureauonderzoek heeft tot doel om op basis van de beschikbare informatie te komen tot een gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel. Het archeologisch veldonderzoek betrof een Inventariserend Veldonderzoek Overig door middel van grondboringen. Doel van het verkennend booronderzoek is om vast te stellen in hoeverre de oorspronkelijke bodem binnen de betreffende terreinen nog intact is dan wel zodanig is verstoord dat hier geen behoudenswaardige archeologische resten meer verwacht kunnen worden. In aanvullingen op de handboringen zijn tevens mechanische steekboringen gezet ter plaatse van de mijnsteenbergrand tot in de onderliggende oorspronkelijke afzettingen.

Het plangebied ligt in het dal van de Rode Beek en diens noordelijke en zuidelijke dalhelling ten oosten van Brunssum. Binnen dit deel van het dal van de Rode Beek hebben met de opkomst van met name de mijnbouwindustrie omstreeks 1913 grootschalige landschappelijke veranderingen plaatsgevonden. Een deel van het beekdal en de noordelijke dalhelling zijn afgedekt met mijnsteen. Daarnaast zijn binnen het plangebied herhaaldelijk wegen aangelegd en verlegd, heeft er tijdelijke bebouwing gestaan, zijn delen van het plangebied afgegraven, zijn (slib)opvangbekkens gecreëerd en is de oorspronkelijke loop van de Rode Beek verlegd, rechtgetrokken en gedeeltelijk overkluisd.

Volgens het gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel geldt voor het plangebied een lage verwachting voor wat betreft de aanwezigheid van archeologische nederzettingenresten vanwege de ligging binnen een beekdal en een aangrenzend droogdal, maar een hoge verwachting met betrekking tot randfenomenen binnen het beekdal. Aannemelijk is echter dat door de grootschalige grondwerkzaamheden binnen het plangebied de oorspronkelijke bodem inclusief eventuele archeologische resten sterk is verstoord.

Om deze archeologische verwachting te toetsen c.q. nader te specificeren is een verkennend booronderzoek uitgevoerd. Er zijn drie deelgebieden onderscheiden: deelgebied Zuid langs de Nieuwenhagenerweg, deelgebied Centraal tussen de Rimburcherweg en de voet van de mijnsteenbergr en deelgebied Noord ter plaatse van de mijnsteenbergr in de oksel van de Rimburcherweg en de Ganzepool. Buiten het mijnsteengebied zijn handboringen verricht; ter plaatste van het noordwestelijke deel van de mijnsteenbergr zijn tien mechanische boringen verricht tot in de onderliggende beekdalbodem. Uit de resultaten van het verkennend booronderzoek blijkt dat de bodem binnen de deelgebied Zuid en Centraal grootschalig is verstoord. Slechts in twee boringen zijn hier intacte beekdalbodems aangetroffen. Met name de bodem ter plaatse van boring 29 biedt nog mogelijkheden voor palynologisch onderzoek. Ter plaatse van deelgebied Noord zijn onder de mijnsteenbergr nog intacte beekdalbodems met veenlagen aangetroffen. Het kan echter ook hier niet worden uitgesloten dat de oorspronkelijke alluviale kleibodem (voor zover aanwezig geweest) voorafgaand aan het dichtstorten van het beekdal met mijnsteen is afgegraven.

De resultaten van het bureau- en verkennend booronderzoek geven voldoende aanleiding om archeologisch vervolgonderzoek te adviseren voor deelgebied Noord. Onder de mijnsteenbergr kunnen in de beekdalafzettingen nog bijzondere archeologische datasets voorkomen. Voor het overige deel van het plangebied wordt geadviseerd geen vervolgonderzoek te verrichten, eventueel met uitzondering van palynologisch onderzoek ter plaatse van boring 29 na raadpleging van een specialist inzake de potentie van deze puntlocatie.

Aanbevolen wordt om binnen deelgebied Noord een archeologische begeleiding van de toekomstige graafwerkzaamheden uit te voeren, gericht op het opsporen en registreren van resten van de in het verwachtingsmodel genoemde randfenomenen die kenmerkend zijn voor beekdalen. Het uitvoeren van een archeologische begeleiding mag enkel gebeuren op basis van een voorafgaand opgesteld en door het bevoegd gezag goedgekeurd programma van eisen (PvE) en door een daartoe erkend archeologisch onderzoeksbureau. Tijdens de begeleiding kan eventueel gebruik worden gemaakt van de ondersteuning van amateurarcheologen.

In alle gevallen geldt dat indien archeologische materialen en/of sporen aangetroffen worden, deze gemeld dienen te worden bij de gemeente Brunssum, conform de Monumentenwet 1988, laatste wijziging van 1 september 2007, paragraaf 7, artikel 53 en verder.

Het in de studie onderscheiden deelgebied Noord zal worden voorzien van de dubbelbestemming – Waarde – Archeologie’ ten einde het in de studie voor deze locatie aanbevolen vervolgonderzoek veilig te stellen.

5.5 Flora en fauna

Zorg voor alle inheemse planten- en diersoorten en voor de natuurlijke rijkdommen van gebieden wordt gegarandeerd door de naleving van de wet- en regelgeving ten aanzien van natuur en milieu. De instrumenten die deze bescherming mogelijk maken zijn op Europees niveau vertaald in Natura 2000. De Europese Habitatrichtlijn en de Europese Vogelrichtlijn zijn in Natura 2000 opgenomen. De Europese wetgevingen zijn in Nederland vertaald in de Flora- en faunawet voor de soortbescherming en in de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 voor de gebiedsbescherming. Nederland heeft daarmee de Europese wetgeving in de nationale wetgeving verankerd. Door

voorafgaand aan een (bouw)project of ruimtelijke ontwikkeling rekening te houden met het eventueel voorkomen van beschermde en/of zeldzame planten- en diersoorten kan effectief worden omgegaan met de aanwezigheid van een beschermde soort. Een dreigende overtreding van de Flora- en Faunawet kan zo snel gesignaleerd en, in veel situaties, voorkomen worden. Vervolgens kan er accuraat actie ondernomen worden om zodoende de overlevingskansen en migratiemogelijkheden van een beschermde soort in het betreffende gebied geen blijvende schade toe te brengen.

Om te kunnen bepalen of er in een bepaald plangebied (habitats van) beschermde plant- en diersoorten aanwezig zijn wordt, voorafgaand aan een ruimtelijke ontwikkeling, een quickscan flora en fauna uitgevoerd. Mocht uit deze quickscan blijken dat er geen (habitats van) beschermde flora- en fauna aanwezig zijn dan is daarmee aan de onderzoeksplicht voldaan. Is er naar aanleiding van deze quickscan wel sprake van aanwezigheid of vermoeden van voorkomen van (habitats van) beschermde plant- en diersoorten dan dient in veel gevallen een vervolgonderzoek hierover meer duidelijkheid te verschaffen.

Ecologische QuickScan Ontkluizing Rode beek en vervangen riool Schutterspark, Bureau Meervelt Ecologisch onderzoek en advies, 12031755, september 2012

Door Bureau Meervelt is een quickscan flora en fauna uitgevoerd als voorbereiding op de uit te voeren werkzaamheden. Doel van de quickscan is inzichtelijk te maken of beschermde natuurwaarden in het plangebied aanwezig zijn en welke betekenis deze hebben voor de verdere uitvoering. Tevens wordt inzichtelijk gemaakt of door de geplande ontwikkeling negatieve effecten te verwachten zijn op beschermde gebieden. De uitgevoerde quickscan richt zich op het plan tot ontkluizing van de Rode Beek, het aanleggen van groene buffers en vervangen van het bestaande riool door het Schutterspark. Het plangebied van de quickscan bestrijkt daarmee een groter plangebied dan het plangebied van onderhavig bestemmingsplan dat zich beperkt tot de ontkluizing van de Rode Beek en het aanleggen van groene buffers. Het plangebied van het bestemmingsplan wordt in de quickscan flora en fauna aangeduid als de locatie van de drie groene buffers en afgraving deel mijnsteenbergt:

- de locatie van de twee aan te leggen regenwaterbuffers ligt ten zuiden van het Schutterspark aan de noordkant van de Rimburcherweg (N299). De locatie ligt aan de voet van een helling en vormt in de huidige situatie een laagte. Deze laagte is geheel begroeid door een ondoordringbaar struweel. Mogelijk is een deel van de laagte waterhoudend;
- het af te graven deel van de mijnsteenbergt ligt tegen de noordzijde, aansluitend aan de twee aan te leggen regenwaterbuffers. De af te graven helling is voornamelijk begroeid met opslag van acacia met weinig tot geen onderbegroeiing.

De studie concludeert ten aanzien van de gebiedsbescherming het volgende:

- het binnen het bestemmingsplan gelegen plangebied grenst min of meer aan het beschermd gebied Brunssummerheide (Natura 2000 en Beschermd natuurmonument). Eventuele verstoringfactoren tijdens de uitvoering blijven beperkt tot het plangebied en directe omgeving. Negatieve effecten in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen zijn niet aan de orde;
- de buffers dienen behalve voor het opvangen van overtollig water ook als autonome natuurontwikkeling. Wezenlijke waarden en kenmerken worden niet aangetast. Het verdient aanbeveling de buffers landschappelijk in te passen door de aanleg van hagen en aanplant van bomen op het perceel. Het plangebied ligt buiten;
- het plangebied ligt buiten de bebouwde kom Boswet. Afhankelijk van het aantal bomen dat nog gekapt moet worden is mogelijk een kapmelding aan de orde en geldt een herplantverplichting.

Ten aanzien van de soortbescherming gelden de volgende conclusies:

- het plangebied maakt deel uit van het leefgebied van beschermde soorten uit tabel 1 Flora- en faunawet. Voor deze soorten geldt een vrijstelling van artikel 8 tot en met 12 bij ruimtelijke ontwikkelingen;
- het plangebied kan eveneens deel uitmaken van het leefgebied van diverse beschermde soorten uit tabel 2 en 3. Voor een aantal soorten geldt dat er geen overlap is in ruimte en of tijd tussen leefgebied en de werkzaamheden of dat geen aantasting plaatsvindt van de ecologische functionaliteit. Voor deze soorten is geen extra aandacht nodig. De overige soorten worden in de navolgende tabel weergegeven:

Soortgroep	Soort(en)	Maatregel
Zoogdieren	Boomwonende soorten (vleermuizen, Eekhoorn)	Te kappen bomen met voor zoogdieren geschikte holten en andere potentiële verblijfplaatsen, vooraf inspecteren. Indien potentieel geschikte verblijfplaatsen aanwezig zijn, dient nader onderzocht te worden of deze daadwerkelijk in gebruik zijn en welke vervolgstappen ondernomen dienen te worden.
	Das	Omdat de locatie van de aan te leggen buffers vrijwel ontoegankelijk was dient uit voorzorg tijdens het weghalen van de begroeiing aandacht te zijn voor de aanwezigheid van hollen. Mochten deze aangetroffen worden dan dient uitgesloten te worden dat het om een verblijfplaats van de Das gaat. Voor overige hollen geldt de zorgplicht.
Vogels	Buizerd, Sperwer, spechten	Te kappen bomen inspecteren op nesten/holten van deze soorten. Indien deze aanwezig zijn zo mogelijk om deze bomen heen werken. Nesten van Buizerd en Sperwer zijn jaarrond beschermd. Voor kappen van nestbomen van Buizerd en Sperwer is een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet nodig.
	Alle broedvogels	Verstorende activiteiten uitvoeren buiten het broedseizoen (globaal tussen 15 februari tot en met 15 augustus). In de Flora- en faunawet wordt geen vaste periode genoemd. Van belang is of een broedgeval aanwezig is.

- voor overige beschermde soorten is het plangebied ongeschikt als leefgebied. Een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet is voor overig beschermde soorten niet nodig;
- in de Flora- en faunawet is een zorgplicht opgenomen. Dit houdt in dat voorafgaand aan de ingreep alle maatregelen dienen te worden getroffen om nadelige gevolgen op flora en fauna voor zover mogelijk te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken. Deze zorgplicht geldt altijd, ook als er ontheffing of vrijstelling is verleend.

Conclusie: Flora en Fauna vormen geen belemmering voor onderhavig plan.

5.6 Overige milieutechnische randvoorwaarden

Geurhinder

Het plan voorziet niet in de realisatie van een geurgevoelige bestemming. Het plangebied is eveneens niet gelegen binnen een geurcontour of in de directe nabijheid van een inrichting waarvan geurhinder te verwachten is. Er is derhalve geen nader onderzoek noodzakelijk.

Lichthinder

Het plan voorziet niet in de realisatie van een lichtgevoelige bestemming. Er is derhalve geen nader onderzoek noodzakelijk.

Trillingshinder

Het bouwplan voorziet niet in de realisatie van een trillingsgevoelige bestemming. Er is derhalve geen nader onderzoek noodzakelijk.

5.7 Kabels en leidingen

De in het plangebied gelegen hogedrukgasleiding is voorzien van een bijbehorende beschermingszone van 4 meter aan weersijden van de leiding en tevens voorzien van een bijbehorende regeling. Aan de zuidzijde van het plangebied bevindt zich een hoofdwatertansportleiding. Voor deze leiding is voorzien in een beschermingszone van 2x2,5 meter met bijbehorende regeling.

6 Planbeschrijving

Het plan betreft een integrale herstructurering en renaturering van het plangebied. Deze herstructurering wordt vormgegeven middels meerdere (bouw)werkzaamheden:

- het ontkenzen van de Rode Beek;
- het gedeeltelijk afgraven van de mijnsteenbergr;
- de aanleg van een fiets- en wandelpad;
- de realisatie van een onderdoorgang ten behoeve van het geleiden van de Rode Beek alsmede het fiets- en wandelpad onder de Ganzepool. Deze onderdoorgang doet tevens dienst als faunapassage;
- de aanleg van een nieuw riool en het verleggen van een hogedruk-gasleiding;
- het ontmantelen van een gedeelte van de N299 en het herbestemmen van de vrijkomende gronden tot de bestemming 'Natuur' en 'Water'.

Op de navolgende afbeeldingen is het mogelijk eindbeeld van de ontwikkeling van (een deel van) het plangebied weergegeven.

De Rode Beek vormt een belangrijke drager van de ecologische hoofdstructuur in de regio. De Rode Beek passeert de mijnsteenbergr Hendrik in de vorm van een circa 300 meter lange overkluizing. Deze overkluizing vormt samen met de huidige stuw nabij de Rimburgerweg de laatste twee majeure knelpunten in de ecologische verbinding van de Rode Beek, vanaf de bron op de

Brunssummerheide tot de monding in de Geleenbeek. Door het gedeeltelijk afgraven van de mijnsteenbergrand wordt ruimte gecreëerd om de beek te ontluizen en weer te laten meanderen in een bredere zone en de waterkwaliteit weer op orde te krijgen. Op de voorgaande afbeelding is het verloop van de ontluide Rode Beek in het blauw weergegeven.

Behalve het ruimte bieden aan de ontluide Rode Beek biedt het gedeeltelijk afgraven van de mijnsteenbergrand ook de mogelijkheid tot het realiseren van een recreatie route tussen de Brunssummerheide en het Schutterspark. Deze recreatieve route zal worden vormgegeven middels een fiets- en wandelpad dat grotendeels parallel verloopt met het nieuwe tracé van de Rode Beek. De groene inrichting van het gebied en de aanleg van het fiets- en wandelpad zal een belangrijke bijdrage leveren aan het realiseren van een aantrekkelijk en samenhangend recreatiegebied voor de bewoners uit de omliggende stedelijke omgeving. Op de voorgaande afbeelding is het verloop van het fiets- en wandelpad in het rood weergegeven.

De ecologische en recreatieve barrière tussen de natuurgebieden Brunssummerheide, Schutterspark, Schinveldse bossen en Teverenerheide wordt daarmee opgeheven (zie navolgende afbeelding). Om een daadwerkelijke verbinding tussen Brunssummerheide en Schutterspark te bewerkstelligen dient onder de Ganzepool nabij het woonwagenveld in een onderdoorgang te worden voorzien. Deze onderdoorgang zal de Ganzepool ter plaatse van de onderdoorgang het uiterlijk aanzicht van een bruggenhoofd verlenen. Het tracé van het fiets- en wandelpad alsmede de Rode Beek zullen onder dit bruggenhoofd hun route richting Schutterspark vervolgen. De onderdoorgang fungeert tevens als faunapassage. Om de overspanning van dit bruggenhoofd in relatie tot de aanwezige hoogteverschillen zo beperkt mogelijk te houden zal het bruggenhoofd zo dicht mogelijk nabij de Heidestraat worden gerealiseerd. Hiertoe is een deel van het aldaar gelegen woonwagenveld geïmoveerd.

Op het traject van de Rode Beek ter plaatse van onderhavig plangebied bevinden zich drie gesaneerde riooloverstorten. Deze riooloverstorten zorgen bij piekafvoeren voor een sterke aantasting van de waterkwaliteit. Om de doelstellingen in het kader van de Kaderrichtlijn Water te halen zijn in het zuidwestelijk gedeelte van het plangebied nieuwe groene waterbuffers. Deze buffers zijn uitgevoerd als een regenwaterbuffer en een uit twee compartimenten bestaande groene buffer. De groene buffer, welke wordt aangesloten op het riool, vervult de functie van een riooloverstort, en zal eens per vijf jaar overstromen. Bij een overstort zal een gedeelte terugstromen richting riool en een gedeelte overstorten richting Rode Beek. Door de

compartimentering van de groene buffer zal deze tevens zorgen voor een natuurlijke zuivering alvorens over te storten op de Rode Beek.

Met de komst van de Buitenring Parkstad en de hoofdaansluiting via de Ganzepool zal de Nieuwenhagenerweg (N299) haar functie gedeeltelijk verliezen. Dit gegeven biedt een uitgelezen mogelijkheid om ter plaatse van het plangebied een belangrijke kwaliteitsimpuls te bewerkstelligen en daarmee ook een goede inpassing van de buitenring te realiseren. Het tracé van de Nieuwenhagenerweg en de Rimburcherweg dat functioneel komt te vervallen zal daartoe worden geamoveerd. Ter plaatse van het geamoveerde tracé zal het gebied een groene inrichting verkrijgen en daarmee een verdere versterking van de groene verbinding tussen Brunssummerheide en Schutterspark bewerkstelligen. Concreet betekent dit dat de hoofdrijbaan van de Rimburcherweg ten westen de rotonde Rimburcherweg/Rembrandtstraat en de hierop aansluitende Nieuwenhagenerweg (tot het punt waarop deze de nieuwe Buitenring Parkstad raakt) zal worden verwijderd en zal worden omgezet in natuur. De parallel hiermee verlopende ventweg zal evenwel behouden blijven.

Het haaks op dit te amoveren tracé gelegen vervolg van de Rimburcherweg (schakel tussen Nieuwenhagenerweg en Europaweg Noord) zal behouden blijven. De Buitenring zal dit tracé kruisen middels een tunnel. De doorgaande functie van deze weg wordt opgeheven door ter plaatse van het parkeerterrein van de Openbare Golfbaan Brunssummerheide een knip in de Rimburcherweg te leggen. De golfclub zal daardoor vanuit beide richtingen bereikbaar blijven terwijl het tracé ongeschikt wordt voor doorgaand verkeer (met uitzondering van hulpdiensten). Dit voorkomt sluipverkeer via de Rimburcherweg en een toename van verkeer op de te handhaven ventweg langs Rimburcherweg en Nieuwenhagenerweg.

7 Planopzet

7.1 Feitelijke planopzet

In de voorgaande hoofdstukken van deze toelichting zijn de aan dit bestemmingsplan ten grondslag liggende beleidsuitgangspunten, de gewenste ruimtelijke structuur en verschillende omgevings- en milieuaspecten weergegeven. Een en ander is vertaald in de regels van dit plan. Dit hoofdstuk bevat een toelichting op deze planregels.

Het voorliggend bestemmingsplan is er op gericht een basis te bieden voor het realiseren van een kwalitatief hoogwaardige woonomgeving. Het plan bevat derhalve het planologisch-juridisch instrumentarium voor de ontwikkeling van het plangebied.

7.2 Juridische planopzet

7.2.1 Planvorm

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) worden door middel van de op de verbeelding aangegeven bestemmingen en daarop betrekking hebbende planregels de in het plan begrepen gronden voor bepaalde doeleinden aangewezen. Daarbij worden regels gegeven voor het bouwen van bouwwerken en voor het gebruik van de bouwwerken en onbebouwde gronden. De juridische regeling is opgebouwd conform de SVBP 2008, de landelijke standaard voor het vervaardigen van bestemmingsplannen, die bij de invoering van het nieuwe Bro als verplichte opbouw is opgenomen. Het bestemmingsplan bestaat formeel uit een verbeelding en regels. Deze gaan vergezeld van een toelichting waarin het plan en de daaraan ten grondslag liggende beleidsmatige afwegingen zijn verwoord. De indeling van de regels is hierna beknopt en artikelsgewijs aangegeven. De planvorm betreft een bestemmingsplan zoals bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening. Het plan IDN is NL.IMRO.0882.BPrenatureringRB-VA01.

7.2.2 Verbeelding

De verbeelding is getekend op een gecombineerde digitale kadastrale ondergrond en een GBKN-ondergrond, schaal 1:1000. Voor de benaming, kleur en vorm van de bestemmingen en aanduidingen zijn de richtlijnen voor digitalisering en standaardisering van bestemmingsplannen overgenomen (SVBP 2008).

7.2.3 Regels

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Dit hoofdstuk bevat twee artikelen. Artikel 1 bevat de definities van begrippen die van belang zijn voor toepassing van het plan. het tweede artikel betreft de wijze van meten waarin wordt aangegeven hoe bij toepassing van de planregels wordt gemeten. In beide artikelen is, conform de SVBP2008, een aantal standaardbegrippen en een aantal standaard meetwijzen opgenomen.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

In dit hoofdstuk worden planregels gegeven voor de binnen het plangebied beoogde functies. Per regel zijn de doeleinden c.q. de toegelaten gebruiksvormen van de gronden aangegeven. In beginsel is iedere vorm van bebouwing die past binnen de desbetreffende bestemming tot een bepaalde omvang rechtstreeks (dus zonder voorafgaande afwijking of wijziging) toegestaan. Indien

wordt voldaan aan de voorgeschreven maatvoering (bebouwingspercentage, bouwhoogte en dergelijke) en wordt gebouwd binnen het eventueel aangegeven bouwvlak, kan hiervoor vanuit bestemmingsplantechnisch oogpunt bouwvergunning worden verleend.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Dit hoofdstuk bevat de volgende algemene regels (deels ingegeven door de verplichting vanuit paragraaf 3.2 van het Bro deze bepalingen op te nemen in ieder bestemmingsplan):

- een anti-dubbeltelregel: deze regel zorgt er voor dat gronden niet dubbel worden meegerekend bij het toestaan van bouwplannen;
- algemene bouwregels: deze regel bevat algemene bepalingen omtrent het overschrijden van onder andere bouwgrenzen en het bouwen in strijd met de bestemming;
- algemene gebruiksregels: hierin worden alle vormen van gebruik, die in strijd zijn met de aan de grond gegeven bestemming, verboden;
- algemene afwijkingsregels: hierin wordt bepaald in welke gevallen burgemeester en wethouders kunnen afwijken van het bestemmingsplan;
- algemene wijzigingsregels: hierin wordt bepaald onder welke voorwaarden burgemeester en wethouders bevoegd zijn het plan te wijzigen; het betreft hier beperkte wijzigingen van de plaats van bestemmingsgrenzen, het wijzigen van de bestemming 'Wonen' in 'Cultuur en ontspanning – Seksinrichting' en het wijzigen van het bestemmingsplan ten behoeve van het inbedden van de meest recente parkeernota van de gemeente Landgraaf;
- overige regels: dit artikel bevat de te hanteren voorrangregels tussen dubbelbestemmingen en regels hoe te handelen bij eens strijdigheid tussen een dubbelbestemming en een enkelbestemming.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

In het overgangsrecht is bepaald dat bouwwerken, die op het moment van de tervisielegging van het plan aanwezig zijn, mogen blijven bestaan, ook al is er strijd met de bouwregels. Het gebruik van grond en opstellen, dat afwijkt van de regels op het moment waarop het plan rechtskracht verkrijgt, mag worden gehandhaafd. Dit overgangsrecht komt voort uit artikel 3.2.1 van het Bro en is een verplicht onderdeel van de planregels. In de slotregel wordt aangegeven onder welke naam de regels kunnen worden aangehaald.

7.2.4 Beschrijving van de bestemmingen

In het navolgende worden de in hoofdstuk 2 van de planregels opgenomen bestemmingsregels kort toegelicht.

Artikel 3: Natuur: de als zodanig aangewezen gronden zijn hoofdzakelijk bestemd voor het behoud, herstel en ontwikkeling van de landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische waarde. De gronden dienen als ecologische verbindingzone waarbij extensief recreatief medegebruik is toegestaan. Op de als zodanig aangewezen gronden mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouw zijnde, ten dienste van de bestemming worden gebouwd. Binnen de bestemming Natuur is naast de bouwregels voorzien in een regeling nadere eisen, specifieke gebruiksregels en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

Artikel 4: Verkeer: de als zodanig aangewezen gronden zijn hoofdzakelijk bestemd voor het wegverkeer, voet- en fietspaden en geluidwerende voorzieningen. Binnen de bestemming is een aanduiding opgenomen voor een onderdoorgang ten behoeve van het geleiden van de Rode Beek alsmede het fiets- en wandelpad onder de Ganzepool. De bestemmingsregeling bevat bouwregels voor de realisatie van gebouwen ten behoeve van nutsvoorzieningen en bouwwerken, geen gebouw zijnde alsmede een regeling nadere eisen en gebruiksregels.

Artikel 5: Leiding – Gas: de als zodanig aangewezen gronden zijn mede bestemd voor de aanleg, instandhouding en/of bescherming van de in het plangebied aanwezige hogedruk gastransportleiding. Binnen de dubbelbestemming mogen enkel bouwwerken voor de aanleg en instandhouding van de leiding worden gebouwd. De bestemmingsregeling bevat daarnaast een regeling nadere eisen en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

Artikel 6: Leiding – Water: de als zodanig aangewezen gronden zijn mede bestemd voor de aanleg, instandhouding en/of bescherming van de in het plangebied aanwezige hoofdwatertansportleiding. Binnen de dubbelbestemming mogen enkel bouwwerken voor de aanleg en instandhouding van de leiding worden gebouwd. De bestemmingsregeling bevat daarnaast een regeling nadere eisen en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

Artikel 7: Waarde – Archeologie: de als zodanig aangewezen gronden zijn mede bestemd voor de bescherming en de veiligstelling van archeologische waarden. Ten behoeve van deze bescherming is voorzien in bouwregels, een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden en een omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk.

8 Uitvoerbaarheid

8.1 Economische uitvoerbaarheid en Grexwet

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening rust op de gemeente de verplichting tot het verhaal van kosten die tot de grondexploitatie behoren op basis van een exploitatieplan. De gemeente kan hiervan afzien in bij algemene maatregel van bestuur aangegeven gevallen, of indien:

- het kostenverhaal anderszins is verzekerd;
- het bepalen van een tijdvak of fasering niet noodzakelijk is; en
- het stellen van eisen, regels of een uitwerking van regels aan werken en werkzaamheden met betrekking tot het bouwrijp maken, aanleg van nutsvoorzieningen, inrichten van de openbare ruimte en uitvoerbaarheid niet noodzakelijk is.

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is in artikel 6.2.1 een opsomming gegeven van de bouwplannen die worden beschouwd als een bouwplan in de zin van 6.12 Wro waarvoor een exploitatieplan dient te worden vastgesteld. Onderhavig plan kan niet worden beschouwd als een bouwplan zoals aangegeven in artikel 6.2.1 Bro. Van het opstellen van een exploitatieplan of exploitatieovereenkomst kan dan ook worden afgezien.

De (feitelijke) realisering van het plan betreft een co-productie en daarmee ook een co-financiering van het Waterschap Roer en Overmaas en de gemeente Brunssum. Door beide partijen zijn de daartoe benodigde gelden gereserveerd.

Gelet op het vorenstaande kan in het kader van de vaststelling van het bestemmingsplan worden afgezien van het vaststellen van een exploitatieplan.

8.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

8.2.1 Wettelijk vooroverleg instanties ex art. 3.1.1 Bro

Het wettelijk vooroverleg is noodzakelijk indien er belangen in het geding zijn van overheids- en andere instanties. In casu is hier geen sprake van. Het plan is in nauwe samenwerking met het waterschap opgesteld en het plan past volledig binnen het provinciale beleid (het als EHS en POG gelabelde gebied krijgt immers een natuurbestemming ter versterking van de groene corridor tussen de Brunssummerheide en het Schutterspark). Het voeren van vooroverleg is dan ook niet noodzakelijk.

8.2.2 Zienswijzen ex art. 3.8 Wro

Binnen de daarvoor geldende termijn is een zienswijze ingediend door het Ministerie van Defensie (d.d. 4 juli 2013; ingeboekt op 5 juli 2013). De zienswijze houdt (in het kort) in dat men zich niet kan verenigen met het wegbestemmen van de Rimbürgerweg. Opgevoerd wordt dat de Rimbürgerweg van belang is voor het bereiken van het Allied Joint Force Command Headquarters Brunssum. Gepleit wordt voor het behoud van de verkeersbestemming voor de Rimbürgerweg.

In de zienswijzennota is het gemeentelijk standpunt ten deze opgenomen, hetgeen inhoudt om aan de zienswijze tegemoet te komen. De zienswijzennota is als bijlage bijgevoegd en maakt integraal onderdeel uit van de toelichting.

Bijlage 1 Zienswijzennota

